

Finnish
Just One More Time, Lord
63-0120E

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Vain yksi kerta vielä, Herra

Phoenix, Arizona, USA

20.1.1963, iltakokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

sen. Mutta Jumalan Henki oli Kristuksessa ja teki Hänestä Immanuelin, joka kääntyi ympäri ja löysi kuulijakunnan keskeltä erään pienen naisen ja Hän kertoi hänelle hänen tilansa ja sanoi: “Sinun uskosi on pelastanut sinut.” Onko se oikein? Hyvä on sitten, jos Hän on Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunnolla, jos Hän on tuo sama Ylimmäinen Pappi, silloin Hän tulisi toiminaan samalla tavalla.

¹⁶³ Te olette nyt vieraita minulle, suurin osa teistä. Minä tunnen veli Daltonin ja tämän ryhmän, joka istuu täällä etumaisessa penkissä, koska he ovat Kentuckysta. Minä olen tuntenut heidät vuosia. Ja jos en erehdy, uskoisin näkeväni siellä aivan takana veli Gene Goadin ja veli Leo Mercierin, vaikka en olekaan siitä varma. Olen iloinen nähdessäni teidät veljet täällä. Ja täällä minä näen istumassa veli ja sisar Dauchin. Haluan, että te, jotka tunnen, vain odotatte nyt hetken, jos teillä on jotakin vikaa. Haluan jonkun, joka ei tunne minua ja tietää, etten minä tunne häntä, haluan heidän nyt rukoilevan.

¹⁶⁴ Ja sitten jos Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, koskettakaa Hänen viittaansa, ja silloin Hänen Pyhä Henkensä tulee toimimaan meidän kauttamme. Jos teillä on oikea kanava, oikea Henki, jolla uskoa, tuo sama kanava, joka on täällä, silloin se tulee toimimaan samalla tavalla. Sen on pakko tehdä niin. Se on Jumala! Jos te panette elämän omenapuusta persikkapuuhun, se ei enää tuota persikoita vaan omenia. Ja kun te panette Kristuksen Elämän mieheen, joka on kuolevainen olento, tulee hän tuottamaan Hengen hedelmää. Hän tulee tuottamaan ylösnousemuksen hedelmää.

¹⁶⁵ Kristus antoi tämän Sanoman, ja Seurakunnan tehtävänä on tämän Sanoman vieminen “kaikkeen maailmaan ja jokaiselle luodulle”. On miljoonia, jotka eivät vielä koskaan ole kuulleet Sitä. On kansakuntia, jotka eivät vielä ole kuulleet Sitä. Kuinka kauas? “Kaikkialle maailmaan, jokaiselle luodulle, ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Kuinka kauas? “Kaikkialle maailmaan.” Keille? “Jokaiselle luontokappaleelle.” Sellaisen tehtävän Hän antoi seurakunnalle. Näyttäkää nyt minulle Kirjoituksista kohta, missä Hän on ottanut Sen pois. Miehet voivat ruiskuttaa siihen omia ideoitaan, mutta se ei ole Jumalan idea. Hän sanoi: “Kaikkeen maailmaan ja jokaiselle luodulle.” [Nauha loppuu. Veli Branham jatkaa erottaen ihmisten sydänten salaisuuksia.]

Vain yksi kerta vielä, Herra

¹ Hyvää iltaa, ystävät. On etuoikeus olla täällä ja nauttia tästä hienosta musiikillisesta juhlasta, nauttia näistä lauluista, joita he ovat tosi innokkaasti laulaneet. Tarkkailin Jimmyä, uskon, että se oli hän, ja jos me vain voisimme olla yhtä innostuneita kaikista Jumalan asioista omassa elämässämme, kuin mitä Jimmy tuns laulaessaan niitä, niin silloin me pääsisimme johonkin. Minä todella arvostan tuota poikaa. Hänen isänsä on hyvä ystävämmme.

² Minä haluan kysyä erään kysymyksen. Nämä naiset, jotka lauloivat tämän: “Haluaisin keskustella siitä.” Onko se sama ryhmä, joka lauloi, kun olin täällä monia vuosia sitten? Onko se sama? Olen yrittänyt kaikkialta etsiä tuota laulua. Pimeinä koetuksen hetkinäni olen yrittänyt ajatella tuota: “Haluaisin keskustella siitä.” Jimmy Maquire, saitko sinä sen nauhalle? Toivon niin. Onko teillä sitä äänilevyllä? Jos niin on, niin minä haluaisin sen. Ja minä olen yrittänyt ajatella tuota: “Hän rakasti minua, kun polkuni oli niin pimeä.” Näettekö? Ja varmasti minä myöskin nautin tuosta kauniista Siionin laulusta.

³ Olen ymmärtänyt, vaikka en olekaan siitä varma, mutta uskoisin, että tämä sama ryhmä tulee laulamaan Liikemiesten konventissa ensi sunnuntaina. Uskon, että se on oikein, jos en ole ymmärtänyt sitä väärin. Se on kello kahdelta ensi sunnuntaina. Niinpä jos te pidätte tämän kaltaisesta laulamisesta, he tulevat olemaan siellä laulaaksensa meille jälleen. Meidän tulisi viedä heidät huomenillalla Tucsoniin ja antaa heidän laulaa siellä. Olen varma, että se siunaisi ihmisiä.

⁴ Nyt, huomenillalla me tulemme olemaan Tucsonin paikallisosaston kanssa Ramada Inn motellissa. Ja niin kuin te kaikki ymmärrätte, Phoenix on vain Tucsonin esikaupunkialuetta, ja me olemme iloisia, että te olette kanssakansalaisiamme tässä meidän suuressa Arizonan yhteisössämme. No niin, me olemme siellä mäellä, te asutte laaksossa, joten muistakaa, että me olemme noin kuusisataa metriä korkeammalla kuin te, näettehän, joten tämä on meidän esikaupunkialuettamme, ja me olemme kovasti iloisia yhdessäolostamme täällä tänä iltana. Niinpä muistakaa, että huomenillalla Arizonan keskipiste tulee olemaan siellä alaostaston juhlapäivällisillä. Ja sitten seuraavana iltana me tulemme olemaan täällä, missä se nyt olikaan, Southside Assemblyssä. Ja keskiviikkoiltana me olemme Eleventh ja Garfield katujen kulmauksessa. Uskoisin, että se on Assemblies of God -seurakunta. Ja sitten torstaina alkaa konventti.

⁵ No niin, te olette niin mukavia, ja meillä on ollut ihmeellistä yhdessäolon aikaa kaikissa näissä seurakunnissa kaikkialla täällä Maricopa laaksossa. Ja Herra on siunannut meitä ylenpalttisen runsaasti, enemmän kuin mitä minä odotin Hänen tekävän. Kokouspaikat ovat olleet täynnä, niin että ihmiset ovat täyttäneet pihatkin ulkopuolella, ja ihmiset ovat seisseet, ja on ollut suuri yhteys Sanan ympärillä. On ollut vierailevia saarnaajia. Olen havainnut erään pastorin, veli Outlawin. Olen nähnyt hänet jokaisessa kokouksessamme, joka meillä on ollut, niin pitkälti kuin muistan. Ja on muitakin, jotka ovat tulleet seurakunnasta toiseen. Sillä tavalla tulee toimia, minä pidän siitä, olla yhteydessä toinen toistemme kanssa.

⁶ Niin kuin vanha veli Bosworth, joka nyt on ollut Kirkkaudessa kolme tai neljä vuotta, sanoi aikoinaan minulle: “Tiedätkö, mitä yhdessäolo tarkoittaa?” [Yhdessäolo on englanniksi *fellowship*, ja se koostuu kahdesta osasta *fellow* = mies ja *ship* = vene. Suom. huom.]

Sanoin: “Uskoisin tietäväni.”

⁷ Hän sanoi: “Se tarkoittaa kahta miestä yhdessä veneessä.” Ja niin se on, kaksi miestä yhdessä veneessä. Sillä tavoin me olemme.

⁸ Olen iloinen, kun katson kuulijakuntaa tänä iltana ja näen täällä ystäviä, joita en ole nähnyt aikaisemmin. He ovat tulleet koko matkan Kentuckysta, Indianasta ja ylhäältä Ohiosta asti, ja istuvat täällä vierainamme. Me olemme iloisia, että he ovat täällä tänä iltana. Te olette ehkä olleet muissakin kokouksissa, mutta suuremmissa rakennuksissa en ole huomannut teitä. Niinpä Herra siunatkoon teitä todella runsaasti.

⁹ Ja nyt tulen viipymään vain pienen hetken. Minun täytyy ajaa perheeni takaisin tänä yönä, ja meidän tulee olla valmiina huomenillan kokousta varten Tucsonissa, joten me ajamme sinne tänä yönä kokouksen jälkeen. Se tekee noin kahdensadan kilometrin matkan pitkin erämaata, ja minä olen uninen ja väsynyt, joten yritän lopettaa hyvissä ajoin päästääkseni teidät lähtemään.

¹⁰ Nyt, sanoin tänä aamuna, kun puhuin tuosta profeetasta siellä mäellä, minä... Ei se oli eilen illalla, eikö ollutkin? Ja tänä aamuna me puhuimme jostakin muusta. Mutta minä en välitä siitä, jos te myöhästyitte töistänne tai menetätte päivän silloin ja tällöin, mutta älkää jääkö pois pyhäkoulusta. Me haluamme teidän käyvän pyhäkoulussa.

¹¹ Nyt tänä iltana, ennen kuin lähestymme Sanaa, lähestykäämme rukouksella sen tekijää. Ja juuri sitä ennen minä haluan sanoa tälle pikku kuorolle, näille Jumalan lapsille, että minä todella arvostan heidän hienoa laulamistaan. Ja veli Moore livahti ulos, vaikka aikomukseni oli jättää tämä kokous hänelle. Mutta

¹⁵⁶ Me rukoilemme, että Sinä tulisit samalla tavoin kuin Sinä teit siellä Emmauksen tiellä. Sinä olit puhunut noiden miesten kanssa koko päivän. He olivat puhuneet Sinusta, ja Sinä puhuit heille, eivätkä he tunteneet Sinua. Monet ihmiset täällä, Herra, käyvät seurakunnissa ja ovat vilpittömiä, mutta heille ei ole opetettu oikeita asioita. Mutta sitten tuona iltana, kun olit siellä huoneessa heidän kanssaan suljettujen ovien takana, Sinä teit jotakin niin kuin olit tehnyt ennen ristiinnaulitsemistasi, ja silloin he tiesivät, että Sinä olit noussut ylös kuolleista. Kevyin jaloin ja kevyin sydämin he kiirehtivät kertomaan toisille opetuslapsille ja he sanoivat: “Eikö sydämemme palanutkin sisällämme, kun Hän puhui meille matkan varrella?”

¹⁵⁷ Suo sen tapahtua vielä kerran, Herra. Tule tähän kuulijakuntaan ja tee asioita, joita Sinä teit ennen ristiinnaulitsemistasi, niin että tämä kuulijakunta voi tietää, ettei Sinun arvoton palvelijasi ole valehdellut heille, vaan on kertonut heille Totuuden. Me sitä pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁵⁸ No niin, me emme mitenkään nyt voisi kutsua rukousjonoa, vaikka korteja olisikin jaettu. En usko, että niin on. Me jaoimme korteja muutama ilta sitten, mutta en usko heidän jakaneen niitä tänä iltana. Mutta jos he ovat tehneet sen, ei meillä kuitenkaan voi olla rukousjonoa, kun kaikki on niin sekaisin. Mutta kuinka monet täällä ovat sairaita? Antakaapa meidän nähdä kätenne. Kohottakaa kätenne, jos teillä on tarve Jumalalta. Tai jonkun toisen puolesta, jolla on tarve. Vain rukoilkaa nyt.

¹⁵⁹ Olkaa nyt kunnioittavia. Älkäämme nyt epäonnistuko ymmärtämään tätä Sanomaa. Kuunnelkaa. Jos Jeesus seisoi täällä yllään tämä puku, ja te juoksisitte ylös puhujanlavalle ja sanoisitte: “Herra Jeesus, paranna minut”, niin tiedätekö, mitä Hän tulisi sanomaan? “Minä olen jo tehnyt sen.” Hänet oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja Hänen haavojensa kautta meidät on parannettu. Hinta on maksettu. Teidän täytyisi vain uskoa se.

¹⁶⁰ Te sanotte: “Mutta jos minä vain voisin uskoa, että Hän on lähellä minua, jos tietäisin, että Hän on täällä! Se tapahtui kaksituhatta vuotta sitten.”

¹⁶¹ Mutta Raamattu sanoo, että Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ja me haluaisimme nähdä Hänet. Jos me näkisimme Hänet, Hän toimisi samalla tavalla kuin silloinkin.

¹⁶² Nyt minä tulen antamaan teille saarnaajaveljille joitakin raamatunpaikkoja. Uusi Testamentti sanoo: “Hän on nyt Ylimmäinen Pappi, jota voidaan koskettaa meidän heikkouksiemme tunnolla.” Onko se oikein? Kuinka Hän toimi ollessaan maan päällä, kun Hän oli Ylimmäinen Pappi. Ja Hän oli enemmänkin kuin sitä. Hän oli Jumala. Kuinka voivat ihmiset saada jotakin Häneltä? Eräs pieni nainen kosketti Hänen viittaansa, istui alas, ja Jeesus kääntyi ympäri ja sanoi: “Kuka kosketti Minua?” Ja kaikki he kielsivät

Minä jätän sen Sinulle. Pelasta syntiset. Täytä uskovaiset. Paranna sairaat. Tuo esiin kunniasi. Ja voikaamme me kaikki huutaa yksimielisesti: “Vielä yksi kerta, Herra!” Salli sen tapahtua vielä kerran! Me pyydämme Jeesuksen Nimessä.

¹⁵² Kun pääanne ovat kumarrettuina rukouksessa, ettekö te haluaisi harkita tätä: “Olenko se minä, Herra? Mitä minä voin tehdä, mitä minun täytyy tehdä?” Tutkikaa nyt itseänne sillä aikaa, kun tätä hiljaista musiikkia soitetaan. Ajatelkaa tätä pientä katkonaista sanomaa, älkää katsoko sanansaattajaan, vaan ajatelkaa sitä, mitä Sanoma on. Nyt kun tunnette tarvitsevanne Jumalaa, kohottakaa kätenne ylös hitaasti, ja kun pidätte päättänne kumarrettuina: “Herra, muista minua.” Minä en välitä siitä, mikä teidän tarpeenne on, sanokaa vain: “Muista minua, oi Herra.”

¹⁵³ Pitäkää nyt usko Jumalaan, älkääkä epäilkö. Vain uskokaa. Pitäkää pyyntönne mielessänne, kunnes Jumala puhuu teille ja sanoo: “Minä annan sinulle sinun pyyntösi.”

¹⁵⁴ “Herra, minä myös seison sokaistuna. Minä häpeän itseäni. Minä tunnustaudun kristityksi ja elän sillä tavalla kuin elän, minä häpeän itseäni. Ole armollinen minulle, Herra, paranna minut. Paranna minut fyysisesti ja paranna minut hengellisesti. Tee minut omaksesi. Tunne Sinun Henkesi ylläni. Veli Branham sanoi Sinun olevan täällä kanssamme. Minä uskon sen nyt, koska tunnen Sinun läsnäolosi. Minä tiedän, että Sinä olet täällä.” Taivaan Jumala tulee vastaamaan rukoukseenne. Vain uskokaa nyt ja antakaa Sanoman päästä syvälle sisimpäanne. Rukoilkaa vain ja pitäkää usko. Älkää epäilkö. Uskokaa.

¹⁵⁵ Nyt Herra, minä olen antanut heille tämän ajan, niin että miehet, naiset, pojat ja tytöt voisivat ajatella tätä. Tämä on ollut oudontuntuinen Sanoma joillekin, siitä ei ole epäilystäkään, mutta Herra, Sinä tiedät, että se on totta. Kun istuin siellä huoneessa tänään iltapäivällä, sinä toit tämän mieleeni, tämän suuren miehen muiston, joka kerran eli Sinulle ja sen tilan, johon hän oli joutunut. Nyt Isä, niin kuin Simson oli itse halukas kuolemaan vihollisensa kanssa voidakseen tuoda voiton Jumalalle ja saadakseen takaisin lupauksen, voikaamme mekin kaikkine kirkollisuusinemme ja kaikkine eroavaisuuksinemme kuolla omille ajatuksillemme ja vastaanottaa Sinun Sanasi. Kuolla niille ajatuksille, jotka meille on kerrottu, että “ihmeiden päivät ovat ohitse”, kun me tiedämme, että Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Suo se, Herra, niin että tämä kuulijakunta vielä kerran näkisi Jumalan käden liikkuvan, niin että he silloin voisivat tulla ja tehdä parannuksen, niin että meillä olisi suuri kokous. Ja alkakoon tästä pienestä seurakunnasta herätys, joka tulee tappamaan kaikki maailmalliset filistealaiset kaikkialla maassa. Ja voikoon se olla esimerkkinä, kun nämä ihmiset lähtevät täältä tänä iltana.

hän livahti ulos. Näen vain hänen mukavan vaimonsa istuvan täällä. Niinpä kumartakaamme nyt päämme rukousta varten.

¹² Herra Jeesus, me tulemme jälleen tänä iltana aluksi ja kiitämme Sinua kaikesta siitä, mitä Sinä olet antanut meille. Ja ennen kaikkea siitä, että Sinä olet antanut meille Iankaikkisen Elämän, niin että me tiedämme tapaavamme jälleen, jos emme enää tässä maassa niin tulevassa. Siunaa nyt Sanasi tänä iltana. Me kiitämme Sinua siitä, miten Sinä olet siunannut laulamisen. Minä rukoilen nyt, Isä, että Sinä jatkuvasti siunaisit laulamisen, sekä laulut että laulajat, tämän seurakunnan pastoria ja apulaispastoria ja myöskin diakoneita ja luotettuja ja kaikkea, minkä takana se seisoo. Siunaa heitä, Isä.

¹³ Me rukoilemme, että Sinä tänä iltana siunaisit Sanoman, nämä muuttamat valitut sanat. Me rukoilemme, että Sinä lisäisit siihen sisällön ja antaisit meille Sinun siunauksesi. Paranna kaikki sairaat ja ahdistetut. Voikoot miehet ja naiset nähdä ja ymmärtää, mikä on Jumalan ohjelma tätä viimeistä päivää varten. Siinä on kaikki, mitä meidän tulee tehdä, vain mennä sisälle Hänen ohjelmaansa, ja silloin kaikki muut asiat pitävät huolen itsestensä. Hän opetti meitä sillä tavalla... Hän sanoi: “Etsikää ensin Jumalan Valtakunta ja Hänen vanhurskautensa, ja kaikki muut asiat tullaan antamaan sen ohessa.” Niinpä tulkaamme takaisin tänä iltana, Herra, Valtakunnan siunauksiin, Valtakunnan ohjelmaan, jotta oppisimme Sinulta. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁴ Olen nyt hieman käheä paljon puhumisen takia. Tiedän, että täällä on kuuma, ja olen pahoillani kaikkien puolesta, joiden täytyy seistä, erikoisesti noiden naisten puolesta, jotka seisovat seinustoilla ja ulkona eteisaulassa, ja tulen kiirehtimään niin nopeasti kuin mahdollista, juuri niin nopeasti kuin vain osaan. Ja sillä aikaa kun puhun, muistakaa, kaikkialla läsnä oleva Jumala on aina täällä läsnä. Niin kuin tuo veli puhui tuosta kaatumatautisesta, kun viimeksi olimme täällä, Jumala voi parantaa syövän, halvaantuneet tai mitä se sitten onkin. Hän on jo tehnyt sen. Jos Hän vain voi saada teidät uskomaan sen! Teitä ei pelastettu sinä iltana, kun te vastaanotitte pelastuksen, vaan teidät pelastettiin tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten. Ja vaikka te ehkä tänä iltana vastaanotatte tuon pelastuksen, niin se kuitenkin oli jo maksettu, tuo velka oli selvitetty. Ja kun perkele oli pannut teidät panttilainaamoon, Jeesus tuli ja lunasti teidät ja avasi ovet, ja ainoa asia, joka teidän täytyy tehdä, on kävellä ulos ja vaatia vapauttanne. Siinä kaikki. Teillä on kuitti Jumalalta siitä, että velka on maksettu. Jeesus sanoi viimeisinä sanoinaan: “Se on täytetty!” Kaikki lunastuksen siunaukset oli täydellisesti täytetty. Jumalan suuri viha löi syntiä, kun Hän tuli synniksi meidän edestämme, ja velka oli selvitetty.

¹⁵ Saatanalla ei enää ole mitään valtaa, hän voi vain hämätä sen kanssa. Jos hän voi hämätä teitä sen suhteen, niin hyvä on, silloin teillä täytyy olla se.

Mutta laillisesti hänellä ei ole mitään valtaa, kaikki valta otettiin häneltä pois Golgatalla. Siellä tuo hinta maksettiin. Hän on vain hämääjä! Jos te haluatte kuunnella hänen hämäämistään, niin hyvä on. Mutta teidän ei ole pakko tehdä niin. Te olette vapaita tänä iltana. Jeesus on tehnyt teidät vapaiksi.

¹⁶ Nyt, jos jokin Sanassa voi saada teidät käsittämään, että te olette Hänen armostansa vapaita, tai jos Sana tai jokin Jumalan teko saa teidät ymmärtämään, että te olette osa siitä, että me kaikki olemme osa siitä, silloin te voitte vastaanottaa sen siltä perustalta ja olla myös vapaita. Teistä ei tarvitse tuntua mitenkään erilaiselta, teidän ei tarvitse tuntea yhtään mitään. Se ei perustu siihen. Jeesus ei milloinkaan sanonut: ”Tunsitko sinä sen?” Hän sanoi: ”Uskoitko sinä sen?” Se on meidän... Usko on tuo väkevä käsivarsi, joka pitää kiinni Jumalan kaksiteräisestä Miekasta. Ja tuo terävä, kaksiteräinen Miekka tulee leikkaamaan meille jokaisen ilmaisen lupauksen, jos vain tuo uskon käsivarsi kykenee heiluttamaan tuota Miekkaa. Joillakin ihmisillä on hyvin heikot uskon lihakset, ja he kykenevät leikkaamaan ehkä vain pienen naarmun, vain tarpeeksi liittyäkseen seurakuntaan. Toiset taas voivat tulla vanhurskauttamiseen asti. Jotkut voivat mennä koko matkan aina Pyhän Hengen kasteeseen asti. Kun suuri, väkevä käsivarsi pitää kiinni tästä Raamatusta, se voi leikata irti jokaisen lupauksen. Se on totta. Niinpä olkaa väkeviä Herrassa!

¹⁷ Haluan lukea tänä iltana pienen tekstin, josta olen tehnyt tänne muutamia muistiinpanoja. Se löytyy Tuomarien kirjasta, sen 16. luvusta, jakeista 27 ja 28, jotta saisimme sisällön sille, mitä haluan sanoa.

Mutta talo oli täynnä miehiä ja naisia, ja kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä, ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista katselemassa, kun Simson huvitti heitä.

Ja Simson huusi HERRAA ja sanoi: Oi Herra, JUMALA, muista minua. Minä rukoilen sinua vain tämän yhden kerran, oi Jumala, että samalla kertaa saisın kostetuksi filistealaisille molemmat silmäni.

¹⁸ Siunatkoon Herra Sanansa. Jos minun pitäisi antaa sille aihe, tahtoisin puhua seuraavien, muutaman hetken ajan aiheesta: ”Herra, vain vielä tämä kerta”, *Vain yksi kerta vielä, Herra.*

¹⁹ Siellä oli, niin kuin Kirjoitus sanoo, noin kolmetuhatta filistealaista katselemassa alas korkealta stadionin parvekkeelta, kun tuo pari käveli sinne suurelle stadionille tai kolosseumille. Korkeasti kunnioitettuja sotaurhoja jalokivin koristeltuine naisineen istui siellä. Ja kuuluttaja kuulutti: ”Simson on tulossa areenalle.”

²⁰ Heidän on täytynyt nousta seisomaan ja liikkua vähän lähemmäksi ja venyttää kaulojaan, niin kuin sanotaan, päästäkseen näkemään paremmin. Ja he

¹⁴⁶ Nyt te kysytte: ”Oliko se Jeesus, joka puhui?” Jos se ei ollut, niin varmastikaan minä en halua sanoa sitä. Tietenkään en! ”Kuinka sinä voit todistaa sen.” Kumartakaa pääanne minuutiksi.

¹⁴⁷ Taivaallinen Isä, Sinun palvelijasi voivat puhua kaiken, minkä he haluavat puhua, ja me voimme tuoda Totuuden niin selväksi ihmisille, mutta kaikesta huolimatta se on vain inhimillistä. Kyseessä on ainoastaan inhimilliset huulet, jotka puhuvat seurakunnalle. Ja, Herra, Sinä olet Yliluonnollinen. Ja missä tahansa Sinä olet, siellä ovat Yliluonnolliset merkit. Siellä tapahtuu ihmeitä ja asioita, joita ei voida selittää. Kun Sinä olit täällä maan päällä, Sinä vaelsit ihmisten keskuudessa ja Sinä paransit sairaat. Eräs nainen kerran kosketti Sinun viittaasi, ja Sinä käännyt ympäri ja kysyt: ”Kuka kosketti Minua?” Mutta se oli Jumala, joka oli Sinussa, ja Sinä tunsit sydämen salaisuuden, koska Raamattu sanoo: ”Jumalan Sana on voimakkaampi ja terävämpi kuin kaksiteräinen miekka ja Se on sydämen ajatusten erottaja.” Ja sinä katsoit tuota pientä naista, joka ei voinut salata itseään, ja Sinä kerroit hänelle, että hänen uskonsa oli pelastanut hänet.

¹⁴⁸ Sinä sanoi: ”Minä en tee mitään, ennen kuin Isä ensin näyttää Minulle. Isä tekee työtä, ja Minä myös teen työtä.” Jos Sinä olisit täällä tänä iltana, Sinä tekisit juuri sen, minkä Isä näyttäisi Sinulle tehtäväksi.

¹⁴⁹ Ja minä rukoilen Herra, että Sinä toisit esiin vielä kerran tämän seurakunnan, Herra Jumala, nämä ihmiset täällä, jotka koostuvat eri kirkkoista, metodisteista, baptisteista, katolilaisista, prebytereistä, helluntalaisista ja kaiken kaltaisista poltto-merkeistä, joita heillä on. Sinä et katso polttomerkkiin, vaan Veren merkkiin. Minä rukoilen, Taivaallinen Isä, että ihmiset tänä iltana jättäisivät huomioimatta käyttämänsä polttomerkin ja muistaisivat, että helluntai ei ole organisaatio vaan kokemus, joka tulee kenelle tahansa miehelle tai naiselle, joka luottaa Sinuun. Paranna sairaat, Herra, pelasta kadotetut. Ota kunnia itsellesi.

¹⁵⁰ Nyt minä jätän tämän kuulijakunnan Sinulle, Herra, näiden katkonaisten sanojen kanssa. Minä en ole puhetaiteilija, minä en ole riittävä tuomaan esiin Sanaa, mutta minä luotan siihen, että Pyhä Henki tulee ottamaan nämä asiat ja paljastamaan ne heille ja on tekevät heille tunnetuksi sen, millä mielellä ne on puhuttu. Ei alemmuutta tuntien, vaan tuntien syvää nöyryyttä. Ei niin, että olisimme erilaisia, vaan ollaksemme totuudenmukaisia ja rehellisiä ihmisiä kohtaan, aivan samalla tavoin kuin olisin Jumalaa kohtaan. Sillä jos minä en voi olla rehellinen Hänen lastensa kanssa, kuinka silloin voisin olla rehellinen Hänen kanssaan?

¹⁵¹ Ja minä rukoilen Jumala, että Sinä vahvistaisit nyt tämän tänä iltana näiden ihmisten edessä, niin että he voisivat tietää elävänsä ajan varjoissa, että tämän hetken Sanoma on: ”Katukaa ja tulkaa takaisin Isän uskoon.” Suo se.

minun Sanomaani, hän sanoi: “Minä tiedän, ettei sinulla ole edes koulusivistystä, veli Branham, mutta sinun Sanasi ja sinun Sanomasi pitävät täydellisesti yhtä kreikkalaisen tulkinnan kanssa Raamatusta. Se on tarkalleen oikein. Se, mitä sinä olet sanonut, on tarkalleen oikein.” Ja hän tuli luokseni ja sanoi: “Laodikea merkitsee kreikankielessä ‘naista.’” Tämä on naisten maailma, naisten seurakunta, naisten ajanjakso. Milloin Jumala koskaan sai sen sellaiseen tilaan? Kyllä, oletteko te valmiita tuomaan takaisin herätyksen? Oletteko te valmiita?

¹⁴³ Eräs nainen sanoi: “Minulla on oikeus tehdä mitä minä haluan. Se on etuoikeuteni amerikkalaisena.” Se on teidän etuoikeutenne amerikkalaisena, mutta se ei ole teidän Jumalan teille antama etuoikeus. Vuohi potkii aina vastaan, mutta lammas seisoo paikallaan ja luopuu oikeuksistansa. Näettekö? Jos te olette todellinen Jumalan lapsi, te luovutatte oikeutenne amerikkalaisina Pyhälle Hengelle ja annatte Hänen muovata itsenne sellaisiksi, kuin teidän pitäisi olla. “Kerran vielä, Herra.”

¹⁴⁴ Oi, seurakunta, hylätkää hollywoodilainen Delila, hän tulee tappamaan teidät. Hän kuristaa hengellisen elämän teistä ulos. Jättäkää hänet! Teidän hollywoodilainen näyttelemisenne puhujanlavalla ja kaikki hollywoodilainen koristeellisuutenne, meidän kokouksemme ovat tulleet sellaisiksi, että täytyy olla jotakin suurta samalla tavoin kuin muullakin maailmalla, niin että meillä täytyy olla suurimmat kirkot. Evankelistan tullessa kaupunkiin teidän täytyy luvata hänelle määrätty summa rahaa tai muuten te ette saa häntä tulemaan. Kuinka naurettavaa! Se osoittaa, että, missä teidän aarteenne on, siellä teidän sydämenne on. Kääntykää kokosydämisesti Jumalan ja Hänen Sanansa puoleen, ja huutakaamme yhdessä: “Vielä yksi kerta, Herra. Osoita meille Läsnäolosi vielä kerran!”

¹⁴⁵ Jeesus sanoi: “Pieni hetki, eikä maailma”, uskon, että siellä on sana *cosmos*, “maailmalliset järjestelmät enää näe Minua, mutta te olette näkevät Minut”, se tarkoittaa uskovaisia, “sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, ja teissä, aina loppuun asti. Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä. Ja enemminkin kuin nämä, te olette tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö. Hän, joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen.” Ei teko-uskovainen vaan uskovainen. Oi seurakunta, me uskomme, että Jeesus ei ole kuollut, Hän on noussut kuolleista. Hän on täällä juuri nyt. Jos ei minulla olisi siitä tukea, minä en sanoisi niitä asioita joita sanon. Minä tiedän, että Hän on täällä. Ja Hän vahvistaa itsensä täällä. Hän on täällä aina vahvistaakseen Sanansa. Jos Hän seisoi täällä tänä iltana, niin mitä Hän sanoisi? Hän tulisi suoraan takaisin Sanaan ja sanoisi juuri ne asiat, jotka Hän on täällä sanonut.

eivät nähneet muuta kuin vain massan inhimillistä lihaa, miehen, joka oli kerran ollut suuri soturi, ja jota nyt pieni poika johdatti sinne areenalle, koska hän oli sokea. Koko pitkän päivän olivat hallien seinät kaikuneet humalaisten miesten ja naisten meluisasta juhlinnasta. Millainen näky sen on täytynytkään olla! Millainen hiljaisuus laskeutuikaan tuon rakennuksen ylle, kun tämä mies tuli sinne pienen pojan johtamana, kun heidän pahin vihollisensa käveli sinne permannelle ilman silmiä pienen pojan johdattamana. Mies, joka oli ollut niin urhoollinen mies! Mies, joka oli ollut sellainen soturi kuin mitä Simson oli, ja sitten pienen pojan täytyi taluttaa hänet sinne permannelle. Ja mies, joka oli Jumalan palvelija, tuotiin sellaisessa tilassa tähän humalaisten meluisan juhlinnan paikkaan.

²¹ Se oli suuri juhla heidän jumalalleen Dagonille, kalajumalalle, joka oli saavuttanut voiton Jehovasta. Pysähtykäämme hetkeksi ja antakaamme sen painua sisälle. He juhlivat voittoaan Jehovan joukosta. Dagon, filistealaisten kalajumala, pakanallinen epäjumala, jota Jumala vihasi. Ja tässä he juhlivat humaltuneena, juhlivat voittoaan voitettuaan Jumalan palvelijan. Kuinka hirvittävää on ajatellakaan sellaista asiaa! Minä haluaisin, jos mahdollista, seistä hiljaa muutaman minuutin ja maalata siitä kuvan. Mutta kuvitelkaa vain mielessänne, jos teidän olisi ollut pakko seistä katselemassa jotakin senkaltaista. Sitten minä tulen palauttamaan tuon kuvan takaisin teille.

²² Kuvitelkaa vain, kuinka he olivat ryypänneet ja juhlineet koko pitkän päivän. Hienostipukeutuneet naiset ja miehet, sotapäälliköt, soturit, kansan suuret miehet olivat koolla tässä rakennuksessa, johon he olivat pystyttäneet uuden jumalankuvan kalajumalalle ja osoittivat hänelle kunniaa ja ylistystä Jehovan palvelijan voiton takia. Ja nyt tehdäkseen asian vielä pahemmaksi, tässä pieni poika johdatti sinne stadionille tuon miehen, tuon päivän sanansaattajan. Tuo nuorukainen talutti tämän kompastelevan sokean miehen sinne, ja voin kuulla tuon valtavan, suuren miehen aiheuttaman kuiskuttelun, kun hän seisoi siellä kuin suuri kone, mutta täysin avuttomana. Jumala oli nostanut hänet esiin erästä tarkoitusta varten, mutta hän oli myynyt esikoisoikeutensa, ja tässä hän nyt seisoi, tuo massiivinen koneisto, ilman minkäänlaista voimaa pienen pojan taluttamana. Mutta mielessäni ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Simson olisi ajatellut kaikkia näitä asioita. Kadotettuaan voimansa hän oli ajatellut sitä, mitä oli tapahtunut. Hänen lupauksensa oli otettu pois häneltä, ja hän oli antautunut vihollisellensa. Ja he puolestaan olivat sokaisseet hänen silmänsä. Ja hän sanoi tuolle nuorukaiselle: “Johda minut sen pylvään luo, jonka varassa rakennus on.”

²³ Ja ajatelkaa sitä! Heillä oli hänet siellä pitääkseen hauskaa hänen kanssaan, jotta hän huvittaisi tuota humalaisten joukkoa. Millainen häväistys se olikaan! Kuinka häpeällinen asia se olikaan! Millainen esimerkki se onkaan! Se muistuttaa minua voitetusta kansasta, jonka moraali on mädäntynyt, ja Simson

seisoi tämän pylvään vieressä huvittaen vihollista. Nöyryytettynä ja murrettuna, millaisessa tilassa hän olikaan! Hyvin sopiva esikuva langenneesta kansasta, moraalisesti turmeltuneesta kansasta, langenneesta seurakunnasta, joka on myynyt esikoisuutensa ja on langennut moraaliseen mädännäisyyteen ja luovuttanut itsensä viholliselle. Julkinen esimerkki siitä, kuinka teidät oli nostettu palvelemaan Jumalaa, mutta moraaliseen mädännäisyyteen lankeaminen saa teidät tuohon tilaan. Millainen esimerkki se olikaan!

²⁴ Voin melkein kuulla, kuinka kaikki nuo ympärillä olevat sotilaat ja kaikki naiset helmineen ja rannekoruineen ja hienoine jalokivineen, ja niin edelleen, sanoivat: "Tämäkö on se Simson? Onko tämä se mahtava mies, josta te olette puhuneet? Tämäkö on nyt se mies, jossa te sanoitte suuren jumalten hengen asuvan? Tämäkö on se mies, joka voi voittaa meidän kansamme, ja josta te olette puhuneet? Mutta katsokaapa häntä nyt!"

²⁵ Millainen esimerkki! Millainen opetus sen tulisikaan olla meille! Meidän ei tulisi lähestyä tätä vain hienona juhla-aikana, kun tulemme yhteen. Me tulemme yhteen nähdäksemme, missä me seisomme, ja nähdäksemme, mitä meille on tapahtumassa.

²⁶ Ja voin kuulla, samalla tavoin kuin Simsonkin epäilemättä kuuli, kuinka ihmiset sanoivat toisilleen: "No niin, tämäkö on Simson."

²⁷ Ihmettelenpä, eikö vihollinen voikin tänään sanoa samoin myös meidän tämän päivän helluntailikkeestämme.

²⁸ Ei tarvinnut muuta kuin vain mainita Simsonin nimi, niin he kaikki jo hermostuivat, koska hän oli Jumalan palvelija. Hän oli syntynyt nasiiri-lahjan kanssa, ja he tiesivät, ettei mikään voinut pysäyttää tuota nasiiri-lahjaa, niin kauan kuin se oli hänellä. Hän oli Jumalan tuota päivää varten valitsema mies, tuolle päivälle Jumalan valitsema sanansaattaja. Monet heistä ajattelivat, että mitähän tämä mahtaa olla, kun he muistivat hänet katsellessaan tätä avutonta luomusta, joka seisoi siellä sokeana ja käsivarret tuon pylvään ympärillä. He tekivät pilaa hänestä, löivät häntä piiskoilla ja sanoivat: "Tulehan nyt, Simson, sinä suuri ja väkevä mies. Teehän nyt jotakin puolestasi, jos kerran olet niin voimakas. Missä on nyt sinun Jumalasi?"

²⁹ Eikö se olekin juuri se, mitä vihollinen haluaa tehdä, kun hän on ensin saanut lyötyä teidät maahan! Mutta hän ei uskaltaisi yrittää sitä, niin kauan kuin Jumalan voima toimii Seurakunnan kautta. Hän pelkäisi tehdä niin, silloin kun nasiiri-siunaukset ovat teidän yllänne. Mutta jos hän voi nähdä teidät lyötynä, niin silloin hän tekee pilaa teistä. Silloin hän voi sanoa, ettei ole mitään eroa heidän ja meidän välillämme, että he ovat aivan samanlaisia ihmisiä kuin mekin olemme. Mutta kun siellä on jotakin erilaista, jotakin huomionarvoista Jehovan siunaukset yllään, niin silloin he pelkäävät sanoa

hän väänsi tuota kivipilaria mahtavilla voimillaan, ja se romahti alas. Kaikki, mitä me tarvitsemme, on vilpittön rukous: 'Vielä yksi kerta, Herra!'

¹³⁸ Siinä missä meidän tulisi olla Luvatussa Maassa, me yhä harhailemme ympäri erämaata. Kuten Israel, joka halusi lakia, niin että heillä olisi jotakin, jota he voisivat tehdä. Te ette voi tehdä sille mitään. Vastaanottakaa Kristus! Me halusimme oppeja, jotakin, jolla me voisimme korottaa itseämme ja saada paremman luokan ihmisiä kuin jollakin toisella on. Näettekö, mihin me olemme tulleet? Me olemme sokaistuja. Hyvä on.

¹³⁹ Tuo suuri kirkkokunta hajosi maahan. On aina tapahtunut niin, että kun Jumala tulee näyttämölle, niin muut asiat kaatuvat. Silloin tapahtui Simsonin suurin voitto. Oi, kuinka toivoisinkaan näkeväni elävän Jumalan Seurakunnan seisomassa tänä iltana ja sanomassa: "Vielä kerran, Herra! Vielä yksi kerta! Lähetä meille herätys, vaikka se sitten maksaisi minulle kaiken. Jos se maksaa kaiken, mitä minulla on, lähetä minulle herätys. Lähetä se minun ylleni, Herra." Kuulkaa, tämä kolmensadan ihmisen ryhmä täällä tänä iltana, huutakaa yhteen ääneen: "Herra Jumala, salli minun vielä kerran nähdä Jeesus Kristus samana eilen, tänään ja iankaikkisesti. Anna minun tietää, että Hän on lähellä minua. Anna minun tietää, että Hän on täällä huolehtiakseen minusta. Minä olen nyt halukas."

¹⁴⁰ Oi, se antoi periksi, ja kaikki viholliset tulivat hävitetyiksi. Helluntailaiset ovat tuolla paikalla tänä iltana. Ne asiat, joita te synnyitte hävittämään, ovat ottaneet vallan. Katukaa, huutakaa äänekkäästi: "Herra, vielä yksi kerta. Salli minun nähdä se vielä kerran!"

¹⁴¹ Salli minun sanoa tämä, ystäväni. Sinun on parasta hävittää vihollisesi, ennen kuin vihollisesi hävittää sinut. Tuokaa takaisin vanhanaikainen rukouskokous, vanhanaikainen katuminen, kun he viipyivät alttarilla niin kauan, että he olivat kuolleita ja lopettivat synnin tekemisen. Te ette koskaan nähneet naisen menevän alttarille ja kuolevan synnille, ja että hän olisi seuraavana päivänä leikannut hiuksiaan ja maalannut kasvojaan. Mitään sellaista ei ole olemassakaan. Pyhä Henki opettaa, luonto opettaa, Pyhän Hengen luonne. Te ette koskaan nähneet naisten kulkevan ulkona seksikkäästi pukeutuneina ja tulevan sisään ja yrittävän peittää itseään. Te ette koskaan nähneet, että mies olisi pelännyt ottaa asemaansa, olevan peloissaan siitä, että hänen pikku vaimonsa jättäisi hänet, tai jotakin muuta sellaista, sen takia että hän oli ottanut alkuperäisen asemansa. No niin, mutta miehet olivatkin miehiä noina päivinä. He puhuivat, he olivat miehiä, he hallitsivat huonettaan. He olivat huoneensa pää.

¹⁴² Opin juuri eräältä pieneltä kreikkalaiselta oppineelta, joka istuu täällä ja katselee minua juuri nyt. Hän on juuri tullut Kreikasta ja hän on kreikankielen opiskelija ja hän sanoi, että kun hän alkoi soittaa minun nauhojani ja tarkata

heidän pieniä mieliään siihen, mitä perkele tulee antamaan heille. Oletteko te valmiita uudestaan pystyttämään vanhanaikaisen perhealttarin? Vai haluatteko te vain jatkaa samalla tavalla kuin nytkin? Jos te haluatte jatkaa samalla tavalla, niin silloin ette vielä ole siinä tilassa, että te tulisitte. Mutta minä rukouilen, että te olisitte sellaisia kuin Simsonkin oli, niin että te näette hinnan ja olette valmiita sanomaan: “Herra, salli minun kuolla niiden kanssa.”

¹³⁴ Hän tiesi, mitä se tulisi maksamaan, jos Jumala vastaisi hänen rukoukseensa. Olen nähnyt monien ihmisten, sen jälkeen kun olin täällä, tulevan alttarille, ja kun Pyhä Henki tulee heidän päällensä, he eivät ole valmiita kuolemaan. He haluavat pysyä elävinä maailmassa. Te ette voi samanaikaisesti palvella kahta jumalaa. Oletteko te valmiita jättämään kaiken palvellaksenne Jumalaa? Kuulkaa hänen huutoansa: “Herra, vain tämä yksi kerta vielä!”

¹³⁵ Oletteko te helluntaiseurakunnat, General Council, Assemblies of God, Church of God, ja te kaikki loput, oletteko te valmiita maksamaan hinnan? Oletteko te halukkaita sanomaan: “Vielä kerta, Herra. Tässä minä seison. Minulla ei ollut oikeata kristillistä henkeä puristaakseni kättä ykseyden veljeni kanssa tai kolminaisuuden veljeni kanssa. Minulla ei ollut rohkeutta tehdä sitä. Minulla ei ollut armoa tehdä sitä, vaikka olen nähnyt, mihin se on vienyt minut. Se on hajottanut yhteyden ja muodostunut erilaisiksi organisaatioiksi, joiden jäsenet ovat niin myrkytettyjä toisiaan vastaan, että he tuskin voivat puhua toisilleen kadulla, vaikka sama Pyhä Henki on muovannut meidät yhdestä savesta.”

¹³⁶ Oletteko te valmiit huutamaan: ‘Vielä yksi kerta, Herra, salli sen tapahtua’? Jos te olette valmiita, niin Jumala tulee varmasti kuulemaan rukouksenne. Tarkatkaa tuota miestä, joka seisoi siellä kaikkinen lihaksineen, vaikka hän yhä olikin sokea. Hän tunsikin hinnan. Hän tiesi, että oli mahdollisuus, ja hän sanoi: ‘Vielä yksi kerta, Herra. Vielä yksi kerta, kosta minun näköni!’ Kun hän rukoili, Jumala vastasi siihen. Jokainen lihas hänen ruumiissansa alkoi jännittyä, kun Henki alkoi tulla noihin lihaksiin. Oi, jospa Henki voisi tulla meidän keskiviikkoillan rukouskokouksiimme ja pyhäkouluihimme, niin että voisimme tuntea Jumalan voiman lihasten jännittyvän, kun Pyhä Henki tulee sisälle. Ei minkäänlaisena jäljittelynä, vaan aitona Henkenä paljastamaan sydämen salaisuudet ja oikaisemaan siellä olevan synnin, jotta paha ajettaisiin ulos.

¹³⁷ Hänen lihastensa alkaessa jännittyä hän sanoi: “Anna minun kuolla heidän kanssaan. Minä synnyin hävittämään heidät. Anna minun kuolla heidän kanssaan.” Ja hänen jänteensä ja lihaksensa alkoivat kiristyä. Hänen valtavan suuret lihaksensa saivat voiman, kun Pyhä Henki alkoi liikkua hänen yllään, ja

mitään. Niin kauan kuin he voivat nähdä Jumalan voiman toiminnassa, on perkeleellä tarpeeksi järkeä pitää suunsa kiinni. Mutta kun hän tietää, että teidät on voitettu, silloin hän päästää irti jokaisen perkeleen teidän päällemme.

³⁰ Sellaisessa tilassa Simson oli. Voin ajatella sitä, kuinka nuo sotilaat siellä, jotkut heistä vanhoja veteraaneja arpisine kasvoineen, kun he näkivät Simsonin seisovan siellä ilman toivoa ja avuttomana, he muistivat nähneensä hänet erään kerran seisomassa leukaluu kädessään, ja tuhat filistealaista makasi kuolleena hänen ympärillään. Ja nyt täytyi pienen pojan taluttaa häntä. He muistivat, millaisia kysymyksiä oli syntynyt heidän neuvostossaan, kun uutiset tuosta miehestä saapuivat sinne. Aivan tavallinen mies, joka oli seissyt siellä vanha, auringon paahtama muulin leukaluu kädessään.

³¹ Ja monet teistä ovat lukeneet filistealaisten historiaa. Kuinka noiden miesten käyttämät haarniskat ja kypärät olivat melkein tuuman paksuista kuparia. Ja heidän sota-asunsa, se koostui suurista, puolen tuuman paksuisista kuparilevyistä, jotka suojasivat heidän ruumistaan keihäänpistoilta ja kovilta, kaksiteräisen miekan iskuilta, jotka olisivat voineet lyödä heidät maahan.

³² Nyt, kuinka voi mies, vain yksi mies, ympärillään tuhat haarniskoitua soturia keihäineen ja noine suurine kypärineen, joissa oli vain yksi aukko silmiä varten, kuinka tämä mies voi ottaa muulin leukaluun ja lyödä maahan heitä tuhat yhdellä kertaa? Yksi iskuhan tuolla hauraalla vanhalla leukaluulla noihin kuparilevyihin, ja se olisi hajonnut palasiksi. He tiesivät, että siinä oli joku yliluonnollinen Voima, sillä kun hän löi tuota soturia päähän, tuo kypärä taipui sisäänpäin ja tappoi hänet silmänräpäyksessä. Hän iski oikealle ja vasemmalle, ja joka kerta, kun hän iski, Jumalan voima iski sen kanssa.

³³ Siinä ei tarvita, niin kuin me ajattelisimme, jotakin suurta asiaa, tarvitaan ainoastaan käsi, joka on täydellisesti Pyhällä Hengellä voideltu, Jumalan voiman kanssa, iskeäkseen maahan minkä tahansa vihollisen tilanteesta riippumatta.

³⁴ Ja kuinka nuo soturit muistivatkaan sen! “Voisiko olla mahdollista, että meillä on väärä mies?” jotkut heistä ovat voineet sanoa. “Ei, hän se on. Voin tuntea, että hän on tuo sama Simson, joka palveli, niin kuin hän sanoi, todellista Jumalaa. Mutta nyt hänen Jumalansa on varmaan hyljännyt hänet.”

³⁵ Mutta he olivat väärässä! Jumala ei ollut hyljännyt häntä, hän oli hyljännyt Jumalan. Ja uskoisin, että juuri niin on ihmisten kanssa tänä iltana. Jumala ei ole hyljännyt Seurakuntaansa, vaan seurakunta on hyljännyt Jumalan ja Hänen Sanansa. Ja siinä vika on.

³⁶ Huomatkaa, monet heistä muistivat sen. Tuo ryhmä, joka seisoi toisella sivulla, sanoi: “Me voimme muistaa, kun Delila sitoi hänet köysillä, joita eivät edes hevoset olisi kyenneet katkomaan, ja kun me hyökkäsimme hänen

päällensä, ne olivat kuin pieniä lankoja, kun hän katkoi ne palasiksi. Ja tässä hän nyt seisoo voitettuna.”

³⁷ Ja toinen ryhmä saattoi muistaa erään yön alhaalla Gazassa, kuinka he olivat piirittäneet hänet, mutta hänellä oli yhä ollut tuo voitelu yllään. Ja he piirittivät hänet sinne ja sulkiivat portit. He sanoivat: “Nyt me tulemme hyökkäämään hänen kimppuunsa.” Mutta Herran Henki tuli hänen päällensä, ja hän nosti kaikki nuo portit olalleen ja käveli mäkeä ylös niiden kanssa.

³⁸ Kun joku mies on täyttämässä velvollisuuttaan Jumalaa kohtaan, ei ole olemassa yhtään porttia tai mitään muutakaan, mikä voisi seistä hänen tiellään. Perkele yritti pysäyttää Jumalan miestä ja kansaa yhtenä päivänä Punaisen Meren rannalla, mutta kaikesta huolimatta he menivät sen lävitse. Niin kauan kuin mies on Jumalan palveluksessa, niin kauan kuin voitelu ja siunaukset ovat hänen yllään, hänen ei pitäisi pelätä mitään, koska Hän on luvannut meille, että Hän olisi meidän kanssamme, eikä mikään millään tavalla tulisi vaivaamaan meitä.

³⁹ Mutta tämä on esimerkki siitä, mitä tapahtuu, kun Jumalan kärsivällisyys lopulta lakkaa teidän kohdallanne. Hän on kärsivällinen, mutta muistakaa, Hänen pitkämielisyydellensä on loppu. No niin, Simson oli tekemässä väärin myöskin sinä yönä, jona he piirittivät hänet sinne, mutta lopulta Jumala sai tarpeekseen siitä! Hän ei voinut oikaista häntä. Minun rukoukseni on, että “Jumala, älköön tämä helluntaiseurakunta koskaan tulko sille paikalle, että Jumalan pitkämielisyyys kuluu loppuun teidän kanssanne.” Hän lähettää sanansaattajia, niin kuin olemme opettaneet tällä viikolla, ja nostaa esiin profeettoja kautta ajanjaksojen ja ennustaa Sanansa ja tuo Sanansa takaisin, ja sitten te jatkuvasti menette pois Siitä. Myös te tulette löytämään itsenne sokaistuna, voimattomana, avuttomana, voitettuna, ja pelkään, että siihen me olemme päätyneissä. Katsokaahan, maailman tenhovoima sai Simsonin lankeamaan. Ja aivan samaan asiaan seurakunta on tänään lankeamassa. Kuinka säälittävää on nähdä näiden asioiden tapahtuvan.

⁴⁰ Kyllä, kun he yrittivät aidata Jumalan voimaa, he totesivat, etteivät he voineet tehdä sitä. Simson nosti nuo tonneja painavat rautaiset portit harteilleen ja kuljetti ne mäen päälle, jossa hän laski ne maahan. Tietenkään kukaan ei uskaltanut lähteä ajamaan häntä takaa, he tiesivät, että on parasta olla tekemättä sitä!

⁴¹ Ja kun mies tulee Pyhän Hengen voitelussa Herran Sanan kanssa, NÄIN SANOO HERRAN kanssa, niin teillä on parasta olla tarpeeksi järkeä, ettette hyökkää sitä vastaan, koska te tulette löytämään sieltä elävän Jumalan käden, ja se on raskas.

riittämätön itsesssänsä, vaikka hänellä olikin kaikki järjestelmänsä, hän yhä oli riittämätön. Tarkatkaa häntä! Filistealaiset juhlivat voittoansa. He eivät huomanneet, kuinka hän käänsi kasvonsa ylöspäin, ja kuinka hänen huulensa liikkuvat rukouksessa, kun kyyneleet valuivat silmäkuopista, joissa hänellä kerran oli ollut silmät. He eivät huomanneet sitä. Heille se oli suurta juhlaa. Hän halusi Jumalan jälleen tuovan itsensä julki tälle Iisebelille. Oi, jospa voisi nousta esiin joitakin Simsoneita! Oi, seurakunta! Ei jotakin uutta kirkkokuntaa, jonkin uuden uskontunnustuksen aloittamista tai myöhäissadetta. Me tarvitsemme Jumalan voimaa. Kyllä.

¹³⁰ Hän oli tietoinen siitä, mitä tulisi tapahtumaan, jos Jumala koskaan vastaisi hänen rukoukseensa, mutta hän oli valmis kohtaamaan tuon asian. Hän oli kuolemavakava. Jospa seurakunta vain tänä iltana voisi seistä sellaisessa tilassa, olla kuolemanvakava, olla tietoisena siitä, että teidän täytyy luopua kaikesta, mitä te pidätte niin kalliina tässä maailmassa. Jos miehet ja naiset ovat valmiita tänä iltana ja ovat tietoisia siitä, että se tulee erottamaan teidät kaikesta, mikä on maailmasta. Saarnaajat, he tulevat lopettamaan olkapäälle taputtelun eivätkä enää sano teille: “Tohtori se-ja-se, se oli ihastuttavaa. Ettekö tulisi uimaan kanssamme tänään iltapäivällä?” He poistaisivat bingoelit kirkoistaan ja kaikenlaiset kilpailut, jotka ovat melkein kuin arpajaisia. Bingo on arpapeliä. Ja kaikki nämä illalliset, jotta voitaisiin maksaa saarnaajalle. Palatkaa takaisin Jumalan systeemiin, joka on kymmenyksien maksaminen! Tulkaa takaisin Sanaan! Ovatko he halukkaita tekemään niin? Eivät koskaan, he eivät tee niin. Te tiedätte, millainen hinta siitä täytyy maksaa. Se tarkoittaa sitä, että muut naiset tulevat jälleen kutsumaan teitä vanhanaikaisiksi, mutta Jumala tulee kutsumaan teitä siunatuiksi.

¹³¹ Oletteko te halukkaita kuolemaan? Siinä on vika. Te haluatte pysyä elävinä Hollywoodille ja olla samanaikaisesti eläviä Jumalalle. Ne eivät sekoitu. Jeesus sanoi siemenestä: “Ellei vehnänjyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksinensä.” Te ette tule koskaan tuottamaan mitään.

¹³² Oi, Jeesus Nimen seurakunta! Millainen kunniakas seurakunta, millainen kunniakas Nimi, Jeesus Nimi! Oletteko te valmiita kuolemaan? Oletteko te, Assemblies of God, General Assembly, oletteko te valmiita kuolemaan? Metodistit, baptistit, presbyteerit, oletteko te valmiita kuolemaan vihollisellenne? Oletteko te todella, vilpittömästi, valmiita maksamaan uhrin hinnan? Ei vain niin, että te tulette ja sanotte: “Minä tulen yrittämään nähdäkseni, miten onnistun siinä.” Silloin ette vielä ole valmiita. Teidän täytyy olla valmiita maksamaan hinta ja kuolemaan.

¹³³ Te isät, te äidit, oletteko te valmiita pystyttämään alttarin kotinne ja viemään tuon television ulos? Oletteko te valmiita poistamaan korttipakan pöydältänne? Ja nuo sarjakuvalehdet, joita lapsenne lukevat, jotka valmistavat

¹²⁴ Samoin seurakuntakin moraalisisessa rappeutumisessaan on tietoinen siitä, että me emme koskaan voisi kohdata hetken haastetta. Kommunismi on ottamassa valtaansa kaiken. Ja mitä me yritämme tehdä? Löytää lohtua liittymällä yhteen, iestämällä itsemme näiden ihmisten kanssa, näiden kirkkokuntien, jotka eivät edes usko Jumalalliseen parantumiseen ja Jumalan voimaan. Kuinka voi kaksi vaelttaa yhdessä, elleivät he ole sopineet? Me iestämme itsemme yhteen tuon kaltaisten asioiden kanssa ja sitten me odotamme, että Jumala... Me sanomme: "Suuria jäsenmääriä." Jumala ei huomioi suuria jäsenmääriä. Jumala etsii luonnetta.

¹²⁵ Minä sanoin Eliezerin etsineen, kunnes hän löysi luonteen Rebekassa. Sen jälkeen hänen täytyi pukea hänet valmiiksi. Hänen täytyi saada Rebekka pysymään hiljaa ja kuuntelemaan hänen Sanomaansa. Tänään vaikeus on siinä, että, kun te olette löytäneet oikean luonteen, silloin on vaikeata saada heitä pysymään hiljaa tarpeeksi pitkään, jotta heidät voitaisiin vaatettaa. Se on totta. Jokin pieni "ricky" on vetämässä heitä johonkin toiseen suuntaan. Kyllä, mutta siellä Eliezer odotti.

¹²⁶ Nyt, Simson tiesi, ettei hänellä ollut voimaa, vaikka hänellä olikin lihaksia. Ja meillä on kaikki meidän koneistomme. Meillä on suuria aluevalvojia, meillä on kaikki piispat ja arkkipiispat, meillä on paavi ja hierarkia. Meillä on kaikki koneisto. Me olemme rakentaneet suurimmat rakennukset ja meillä on eniten rahaa maailmassa. Mitä hyötyä siitä on meille? Se on vain helisevä vaski ja kilisevä kulkunen. Niin se on, mutta me tiedämme, että me emme ole kykeneviä kohtaamaan tämän hetken haastetta.

¹²⁷ Tänään kommunismi on Venäjällä valtaamassa maailmaa. Mistä on kysymys? Se on joku, jolla on rohkeutta seistä vakaumuksensa takana, vaikka se olisikin väärin. Kommunisteja on Venäjällä vain yksi prosentti. Yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia on yhä niin kutsutun kristillisyyden kannalla, vapaita, mutta heillä ei ole Evankeliumin älykkyysosamäärää. Heillä ei ole sitä, mitä tarvitaan, vaikka heillä onkin rahaa ja kaikkea muuta, mutta heillä ei ole rohkeutta ja armoa. Se, mitä Jumala tarvitsee Venäjällä, on yksi mies, joka on voideltu Jumalan voimalla, Pyhän Hengen voiman kanssa.

¹²⁸ Simson tiesi, mitä hän tarvitsi. Me voimme kääntää koko Amerikan takaisin, niin että jokainen heistä käy kirkossa, mutta silti meillä ei ole sitä, mitä me tarvitsemme. Opetuslapsilla ei ollut sitä ennen helluntaita. Jeesus sanoi, ettei heillä ollut sitä, sen jälkeen kun he jo olivat saarnanneet kolme vuotta. He silti tarvitsivat Sen. Seurakunta tarvitsee Sen. Kyllä vaan.

¹²⁹ Huomatkaa, Simson tiesi, että hänellä oli tarve, ettei hän itsessään ollut riittävä. Kirkkokunnat eivät voi tuottaa Sitä. He eivät vahvista Sanaa, he opettavat sitä vastaan. Kyllä. Te tiedätte, mutta Simson käsitti olevansa

⁴² Mutta me näemme, että siellä oli eräs toinen ryhmä, joka eräänä päivänä oli nähnyt leijonan karjuvan ja hyökkäävän hänen kimppuunsa. Ja leijona on vaarallinen eläin, joka voi tappaa miehen sekunnin murto-osassa. Kolme, neljä miestä, ja se tarvitsee vain yhden kypälän huitaisun. Ja tämä leijona oli häiriintynyt, ja katsoessaan leijonaa he tarkkasivat, miten se toimii. Ja tuo leijona, mahdollisesti häiritty ja nälkäisenä, oli vihainen, ja se hyökkäsi Simsonia kohden, joka seiso siellä avuttomana. Mutta yhtäkkiä!

⁴³ Oi, Hän on todellinen, läsnä oleva Apu vaikeuksien kohdatessa! Yhtäkkiä! Miksi te sairaat ihmiset ette voisi ajatella sitä tänä iltana? Miksette te ajattele sitä, te, jotka olette peloissanne, että joku tulisi sanomaan jotakin teistä? He sanoivat niitä asioita Jeesuksesta. Yhtäkkiä, hän oli Jumalan voiman alainen! Ja jokainen teistä, tunnustuksen ja uskon kautta, on altis kaikille voimille Taivaissa ja maassa, niin että ne tulisivat teidän yllenne.

⁴⁴ Kun Simson seiso siellä, Jumalan voima tuli hänen yllensä, ja kun tuo leijona hyppäsi tavoittaakseen häntä, hän tarttui sitä leuoista ja repi sen halki paljain käsin. Ja kuinka tuo mies, joka saattoi tehdä senkaltaisen asian, seisoo tässä voitettuna, avuttomana ja sokeana?

⁴⁵ Ja minä voin melkein osoittaa teille senkaltaisen seurakunnan, avuttoman, voitettun, sokaistun, joka hylkää lupaukset ja joka hylkää Sanan, seurakunnan, jolle Kristus lupasi, että sillä tulisi olemaan voima sairauksien ylitse. "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä", se tarkoittaa nousemista perkelettä vastaa ja hänen ulos ajamista. Se tarkoittaa niitä siunauksia, jotka Hän lupasi Seurakunnallensa. Ja koska seurakunta on kääntynyt pois rukoukokouksista ja vilpittömyydestä ja on tehnyt Kristuksen uskonnosta perinnäissäännön, siitä on otettu kaikki voima pois. Maailman loisto on tullut seurakuntiin, ja seurakunta seisoo melkein voitettuna.

⁴⁶ Siellä hän seiso, naisen riisuttua kaiken voiman häneltä, koska hänen silmänsä halusivat häntä, koska jollakin moraalittomalla Iisebelillä oli systeemi, miten voittaa Jumalan palvelija.

⁴⁷ Voisinko sanoa tämän kunnioituksella, että on muodostettu Iisebel-systeemi, joka on voitokas, ja joka saa heidät kaikki liittoutumaan yhteen, kaikki kirkkokunnat, helluntailaiset ja kaikki, tähän Kirkkojen maailmanneuvostoon, joka ei ole mitään muuta kuin perkeleen ansa, jotta se ottaisi teiltä pois sen, mitä teillä on. Silloin hän tulee nauramaan teille, kun tuo nainen on riisunut teiltä voiman.

⁴⁸ Helluntai, muutama vuosi sitten, ei enempää kuin viisikymmentä vuotta sitten, tuli esiin. Ihmiset olivat erilaisia. He tulivat ulos erilaisista maailmallisista ryhmistä, heidän maailmallisuutensa takia, ja olivat silmin nähtävinä esimerkkeinä. Ja Jumala otti tuon seurakunnan, ja tänään se on yksi

kaikkein voimakkaimmista seurakunnista maailmassa. Mutta se, mitä se on tekemässä, se on kääntynyt ympäri ja mennyt suoraan takaisin siihen samaan yhteen kasautumaan, josta kutsuttiin ulos. Ja kun se alkaa tehdä niin, sen voima otetaan siltä pois. Missä meillä enää on koko yön kestäviä rukouskokouksia? Jos saarnaaja saarnaisi kello yhteen tai kahteen aamuyöllä, hän saarnaisi tyhjiille istuimille, koska he olisivat menneet kotiin katsomaan *Me rakastamme Susieta* tai jotakin muuta määrättyä televisio-ohjelmaa. Se on totuus! Miksi? “Missä teidän aarteenne on, siellä on myös teidän sydämenne.” Meidän aarteemme tulisi olla Sanassa! Arizonan ihmiset ovat mineraalien etsijöitä, teidän tulisi mennä kaivelemaan joksikin aikaa nähdäkseen, mitä Sanassa on teitä varten.

⁴⁹ Mutta siellä seisoj Simson, voitettuna, naisen riisumana. Kaikki hänen voimansa riisuttiin häneltä pois, koska hän luovutti itsensä ja paljasti salaisuutensa erälle naiselle.

⁵⁰ Nyt, niin pian kuin me tulemme tarpeeksi suuriksi ja pääsemme pois jostakin pienestä katulähetyksestä jossakin kadunkulmauksessa, me yritämme rakentaa kirkkoja, jotka ovat suurempia kuin naapurillamme. Me yritämme varjostaa metodistit, presbyteerit, baptistit jne. Se ei ole teidän tarkoituksenne! Ette te siitä syystä ole sitä, mitä te olette. Jumalalla jo oli se. Hän ei nostonut teitä esiin sitä varten. Hän nosti teidät esimerkiksi, niin että Hän voisi asettaa Voimansa teihin osoittaakseen kirkkautensa.

⁵¹ Mutta antakaa vain muutaman “rickyn” tulla siihen, niin he väentävät sen ympäri ja menevät maailman loistavien asioiden perässä. Melkein kaikki seurakunnat haluavat pastorikseen jonkun pienen pojan, jolla on mukava kihara tukka, ja te luulette, että hän tietää siitä enemmän kuin kukaan muu. Mutta antakaapa kerrankin sairauden iskeä ruumistanne, niin silloin te ette halua yhtä näistä, juuri koulusta tulleista nuorista lääkäreistä, varsinkaan jos te tarvitsette sydänleikkausta, vaan te haluatte jonkun harmaapäisen vanhan miehen, jolla on kokemusta. Seurakunta tarvitsee tänä iltana vanhanaikaista Evankeliumia, joka on tullut todistetuksi Jumalan voimassa, eikä jotakin näistä pikku “rickeistä”, joita meidän seminaareissamme haudotaan. Te tiedätte sen. Siinä me olemme tänä iltana, siinä on tila, jossa me olemme. Teillä ei ole mitään asiaa mennä tuohon sekasotkuun. Juuri siinä te aloitte langeta, ettekä te ole koskaan tulleet takaisin, ettekä te tulekaan niin kauan kuin jatkatte etenemistänne.

⁵² Oletteko koskaan ajatelleet, mitä Simsonin mielen lävitse meni, kun nuo filistealaiset siellä ihmettelivät, mitä hänelle oli tapahtunut? Mitä te luulette menneen hänen ajatustensa lävitse? Minä uskon, että kun hän seisoj siellä silmät puhkaistuina, niin ettei hän enää koskaan voisi nähdä, hän ajatteli kaikkia niitä suuria voittoja, joita Jumala oli hänelle antanut. Siellä hän oli ja ajatteli, mitä menneisyydessä oli tapahtunut.

hänelle, ellei hän kysyisi siitä minulta, ja siinä tapauksessa ehkä sanoisin jotakin. Mutta minä olisin halunnut sanoa tämän: “Billy, kuka laiska saarnaaja piti jalkojaan pöydällä Paavalin sen käännynnäisen kohdalla, joka hänellä oli?” Koko maassa ei ollut yhtään saarnaajaa. Mistä oli kyse? Paavali ei koskaan jättänyt häntä jonkin ratkaisun varaan. Kun hän oli tehnyt ratkaisunsa, Paavali seisoj siellä Jumalan Sanan kanssa ja leikkasi hänet Jumalan pojaksi, eikä silloin mikään olisi voinut pitää häntä hiljaa.”

¹¹⁹ Se on vikana tänään. Kaikkien näiden ratkaisuntekijöiden tulee tulla leikatuiksi Jumalan pojiksi ja tyttäriksi. Puhdistautukaa ja tulkaa takaisin Sanaan ja takaisin Evankeliumiin. Se on tietenkin se, mitä me tarvitsemme. Kyllä, meillä on tänään herätys, mutta millainen se on? Se on kirkkokunnallinen herätys. Baptisteilla oli iskulause: “Miljoona lisää vuonna ’44.” Mitä te saitte? Eräässä seurakunnassa, jossa heillä oli herätys, tapahtui niin että heidän täytyi pitää viidentoista minuutin väliaika, jotta ihmiset pääsivät tupakalle pyhäkoulun ja kokouksen välillä. Ja myöskin pastori tupakoi. Raamattu sanoo: “Puhdistakaa itsenne kaikista epäpuhtaista tavoista.” Näettekö? Mitä me nyt tulemme tekemään sen kanssa?

¹²⁰ Nyt te sanotte: “Se ei ole oikein.” Kun Pyhä Henki tulee, Hän opettaa teille kaikki nämä asiat. Näettekö, varmasti niin tapahtui.

¹²¹ Ja jos joku sattuu sanomaan jotakin Jumalallisesta parantamisesta, he väittävät: “Se oli toista aikaa varten.” Näettekö, he osoittavat siihen, mitä on ollut. “Ehkä se tulee olemaan Tuhattu vuotisessa Valtakunnassa.” Tarvitsetteko te Jumalallista parantumista Tuhattu vuotisessa Valtakunnassa, jossa te olette kuolemattomia? Tänään on sen aika! Tämä on se päivä.

¹²² Te sanotte: “Mutta meillä on herätyksiä.” Katsokaa moraalista mädännäisyyttä seurakunnassa. Katsokaa, kuinka se turmeltuu vuosittain. Katsokaa meidän helluntailaisryhmiämme, kuinka ne ovat langenneita. Sulkekaa silmänne ja ajatelkaa, millaista oli viisitoista vuotta sitten, kun minä olin täällä, sitten avatkaa silmänne, ja nähkää millaista se on tänään. Te tiedätte, että se on totuus! Se on synti ja häpeä. Se on totta. Te menette koko ajan pidemmälle ja pidemmälle pois Jumalan Sanasta.

¹²³ Simson oli tietoinen luopuneesta tilastaan. Hän tiesi, ettei hänellä ollut voimaa kohdata sen hetken haastetta siinä tilassa, jossa hän oli. Kaikki hänen tarvitsemansa mekaniikka oli siellä. Nuo samat lihaksen olivat siellä, jotka voivat ottaa tuon leukaluun ja lyöneet maahan tuhat filistealaista. Siellä olivat nuo samat hartiat lihaksineen, jotka voivat ottaa Gazan portit ja kantaneet ne sinne vuoren huipulle. Oi, minä voisin sanoa jotakin tässä, näettehän. Mutta hän tiesi, ettei hän voinut kohdata senhetkistä haastetta.

saanut teistä tämän voiton. Teidän täytyy olla halukkaista luopumaan omista ideoistanne. Simson oli halukas maksamaan hinnan saadakseen Jumalan voiman takaisin.

¹¹⁴ Ihmettelenpä, oletteko te naiset halukkaita antamaan hiustenne kasvaa? Ihmettelenpä, onko teillä miehillä tarpeeksi rohkeutta sanoa hänellä siitä? Teidän oletetaan olevan perheen pään. Hän on kaula, joka kääntää teitä. Asia on päinvastoin! Luulisitteko te, että joku herätys voisi ravistella näitä naisia pois näistä julkisista virastoista ja olemasta jopa poliiseja kaduilla ja muuta sellaista? Naisen tulisi olla keittiössä. Luuletteko te koskaan kykeneväenne saamaan häntä sinne takaisin? Ette koskaan! Nainen ei tule koskaan tekemään sitä, ellei hän pelastu, ja silloin hän tulee tekemään sen. Teidän ei silloin tarvitse sanoa hänelle mitään siitä, hän tulee löytämään oman paikkansa, Pyhä Henki tulee johtamaan hänet omalle paikallensa. Mutta te sanotte: ”Pyhä Henki johtaa minua.” Olemaan vastoin Sanaa? Älkää kutsuko sitä Pyhäksi Hengeksi.

¹¹⁵ Oletteko valmiit maksamaan hinnan? Kysyn sitä helluntaiseurakunnalta. Oletteko te valmiit maksamaan hinnan? Ja siitä on kysymys. Te näette, minkälaisessa häpeällisessä tilassa me olemme. Hyvä on. Simson, hän oli halukas maksamaan hinnan saadakseen Jumalan voiman takaisin. Oi, kuulen joidenkin teistä sanovan: ”Meillä on herätys, veli Branham.” Mutta mitä te olette saaneet herätyksen jälkeen?

¹¹⁶ Billy Graham sanoi saarnassansa Louisvillessa, Kentuckyssa, jossa minä istuin hänen kanssaan aamiaisella. Hän nousi siellä seisomaan, otti Raamattunsa ja sanoi: ”Tämä Raamattu on Jumalan tie, miten tehdään asioita.” Kuinka totta se onkaan! Mutta sitten sen tekeminen on eri asia. Hän sanoi: ”Paavali meni johonkin kaupunkiin ja sai yhden käännynnäisen, jonka hän sitten jätti sinne lähtiessään. Seuraavana vuotena kun hän meni takaisin, tuolla käännynnäisellä oli kolme- tai neljäkymmentä käännynnäistä Kristukselle.” Hän sanoi: ”Kun minä menen kaupunkiin, on minulla kolmekymmentätuhatta kääntynyttä, ratkaisun tehnyttä, ja kun tulen takaisin vuoden kuluttua, ei minulla ole siellä kolmekymmentä.” Hän sanoi: ”Missä on vika?” Sitten hän osoitti sormellaan saarnaajia ja sanoi: ”Vika on teissä, laiskoissa saarnaajissa, jotka vain istutte jalat pöydällä, ettekä vieraile ihmisten luona.”

¹¹⁷ No niin, siinä oli melkoisesti totuutta, se on totta, mutta se ei ollut koko totuus. Niin kuin tuo mies, joka söi vesimelonia ja antoi erään vanhan mustan miehen puraista siitä, joka purtuaan sanoi: ”Oi, se oli hienoa, mutta varmastikin sitä on lisää.” Ja niin se on.

¹¹⁸ Ja tästä siinä oli kysymys. Kuka olin minä sanomaan tuolle suurelle evankelistalle, kuka olin minä puhuakseni Billy Grahamin kaltaiselle miehelle? Olkoon se minusta kaukana. Hän on Jumalan palvelija. Minä en puhuisi siitä

⁵³ Ja se on niin ihmisen tapaista, niin kuin olen monta kertaa täällä sanonut. Ihminen aina ajattelee sitä, mitä Jumala teki aikaisemmin, ja katsoo eteenpäin siihen, mitä Jumala tulee tekemään, mutta jättää ottamatta huomioon sen, mitä Jumala on tekemässä. Näettekö? Huomatkaa, mitä Hän tekee nyt! Me tiedämme, mitä Hän on tehnyt. Ja Hän lähettää Sen meille yrittääkseen jälleen saada meidät liikkeelle, yrittää tuoda meidät takaisin Hänen Sanansa polulle ja todistaa Sen vahvistetulla Sanallansa. Ja me vain istumme nukkumassa, menemme kotiin ja sanomme: ”Mistä hän puhui. Minä vihaan mennä kuuntelemaan, kun he puhuvat niin pitkään.”

⁵⁴ Hänen mieleensä tuli se, mitä me kutsuisimme hänen ”kukoistuksensa ajaksi”, kun hän oli Herran Hengessä, kun Herra vastasi hänen rukoukseensa. Jopa ennen kuin hän rukoili, niin kauan kuin hän eli Jumalalle, oli Jumala siellä aina oikeaan aikaan. Hänellä ei ollut aikaa ajatella: ”No niin, minun täytyy nyt rukoilla lävitse ja nähdä, jos nämä tuhat filistealaista...” Hän tiesi, että Jumala oli hänen kanssaan, hänen sydämensä ei tuominnut häntä, joten hän vain tarttui ensimmäiseen ulottuvilla olevaan esineeseen ja alkoi lyödä sillä. Se on totta. Hän ei odottanut, kunnes hänellä olisi filosofian kandidaatin arvo tai kunnes hän olisi oppinut kaksintaistelun säännöt, hän otti vain sen, mikä oli hänen kädessään, ja alkoi heilua sen kanssa.

⁵⁵ Mutta tänään me olemme oppineet, kuinka käyttää kaksintaistelussa uskontunnustuksia ja kaikkea senkaltaista, ja meillä on hälinää ja taistelua, emmekä me pääse mihinkään. Me olemme vain hämääjiä, niin kuin tapahtui Goljatin päivinä. Ehkä Jumala tulee lähettämään meille Daavidin, joka ei tunne uskontunnustuksia, vaan ainoastaan testatun ja koetellun Jumalan voiman. Siellä seisojia koko tuo seurakunta voitettuna, koska joku suuri mies siellä huusi: ”Ihmeiden päivät ovat ohitse.” Mutta se ei toiminut, kun Jumalan mies tuli sinne, tämä pienikokoinen, kumaraharteinen, punakka kaveri. Mutta Jumala oli hänen kanssaan, ja hänellä oli kokemusta.

⁵⁶ Ja he sanoivat hänelle: ”Ota tämä meidän seurakuntamme uskontunnustus ja mene sinne kohtaamaan hänet.”

⁵⁷ Hän sanoi: ”Minä en ole koskaan koetellut senkaltaista asiaa, minä en tiedä siitä mitään.” He tulivat näkemään, ettei Saulin kirkollinen ihokas sopinut Jumalan miehelle, joka heitti sen pois ja otti sen, minkä hän tiesi olevan oikein.

⁵⁸ Ja tänään, me emme tarvitse jotakin filosofian kandidaatin arvoa tai jotakin tohtorin arvoa päästäksemme johonkin seurakuntaan tai jotakin sellaista. Ainoa asia, mitä me tarvitsemme, on Kristuksen ylösnousemuksen voima elämässämme ottaaksemme Jumalan Sanan, Jumalan rakkauden olleessa sydämissämme, niin että me voimme olla varmoja Jumalan vastauksesta siihen, mitä me pyydämme.

“Hän ei pidätä mitään hyvää asiaa niiltä, jotka vaeltavat Hänen edessään oikein.”

⁵⁹ Nyt hän ajatteli noita menneitä suuruutensa päiviä. Seurakunta tänään ajattelee noin viidentoista vuoden takaista Jumalallisen parantumisen herätystä ja silloista voittoa. Ja nyt Jumalan kansa on epäonnistunut. Sen tulisi olla tarpeeksi vakava tilanne, että se saisi Simsonin ajattelemaan, että hän oli epäonnistunut Jumalaa kohtaan. Ei ollut Jumalan vika, että hänet oli voitettu, se oli hänen oma vikansa. Ja Jumalan mies, joka oli nostettu esiin saarnaamaan Evankeliumia väkevyudessa, oli flirttailemalla tämän moraalittoman naisen kanssa kadottanut kaiken voimansa, jonka Jumala oli hänelle antanut.

⁶⁰ Samoin on ollut seurakunnan kanssa! Jumala nosti esiin seurakunnan, että se olisi kuin majakka, josta virtaisi ulos Hänen voimansa parantaa sairaita, nostaa ylös kuolleita, ajaa ulos perkeleitä, elää pyhästi ja saarnata Evankeliumia julkituodessaan Sitä, mutta me olemme antaneet kaikenlaisen hivuttautua sisälle.

⁶¹ Me olemme seuranneet väärää esimerkkiä. Naiset ovat toimineet niin kuin pastorin vaimo. Hän antoi vaimolleen vapauden leikata hiuksensa ja käyttää kaikenlaisia seksikkaita vaatteita, eikä koskaan nuhdellut häntä. Ja sitten toiset sanovat: “Jos kerran sisar se-ja-se voi tehdä niin, silloin voin minäkin.” Älkää tehkö siitä esimerkkiänne. Katsokaahan, Jumala on sanonut teille, mitä teidän tulee tehdä. Pysykää Sen kanssa.

⁶² Nyt sitten kun te teette sen, te petätte Jumalan ja myös Hänen kansansa, petätte Hänen kansansa. Ja kun te petätte heidät, te petätte Jumalan. Jumala on asettanut teidät sinne vartiomieheksi, ja kun te näette synnin hiipivän sisälle, niin sen sijaan, että he leikkaisivat sen pois, he houkuttelevat sitä. “Kun kaikki presbyteerit ovat tulleet yhteen, me tulemme äänestämään tämän Jumalallisen parantumisen opin ulos seurakunnasta. Me emme pidä siitä.” Sitten te menette ja äänestätte sitä vastaan. Sillä tavoin se on tapahtunut.

⁶³ Metodistit, teillä metodisteilla oli ennen jumalallinen parantuminen seurakunnissa. Presbyteerit, luterilaiset, teillä oli se pitkän aikaa sitten, teillä oli tapana huutaa ja iloita. Mitä sille on tapahtunut? Teillä on joukko pieniä “rickejä”, jotka ovat vieneet koko asian maailmalliseen loistoon, ja se on hävinnyt pois teiltä.

⁶⁴ Ja te helluntalaiset olette tehneet samoin! Kyllä, ja nyt te olette aivan yhtä voitettuja kuin hekin, olette kokonaan organisoituneina, ja se tarkoittaa: “Meidän ryhmämme, me uskomme tämän. Ja jos te ette kuulu meihin, te tulette menemään helvettiin.” Ja mitä te teette? Te kiistelette keskenänne. Te ette pääse mihinkään. Jumala ei osoita teille minkäänlaista suosiota, koska te olette

Evankeliumi ei heitä kiinnosta. Se on totta. Kyllä, he sanovat: “Meillä oli kokouksia. Ja tiedätkö mitä? Tohtori se-ja-se tuli kaupunkiin, ja meillä oli koolla tuhansia. Kaikki seurakunnat olivat yhteistyössä.” Mitä me teimme, oliko meillä herätys? Toiko se ihmiset takaisin Jumalan Sanaan, ja toimiko Jumala seurakunnassa? Mitä me teimme? Meillä oli yhteen kokoontumista ja maailmallisen rihkaman kimaltelua. Sellaista se tarkkaan ottaen on, oppineisuutta ja hollywoodilaista komeilua.

“Oi”, te sanotte, “sellaisia ovat baptistit.”

¹¹⁰ He ovat helluntalaisia. Oikein! Ylhäällä puhujanlavalla naiset hyppivät ja tanssivat ja ovat kauhistuttavan näköisiä noissa pienissä tiukoissa puvuissaan. Se on häpeällistä. Miehet istuvat siellä huutamassa: “Kunnia Jumalalle! Halleluja!” Minkä kaltainen henki teillä oikeastaan on? Luulisitteko te Jeesuksen huutavan suosiota sellaiselle? Hän tuomitsisi sen. Ajatelkaa Jesajaa, Jeremiaan, Aamosta ja noita Vanhan Testamentin profeettoja, kun he tulivat näyttämölle ja näkivät asiat, joita tapahtui, ja kuinka he huusivatkaan sitä vastaan ja sanoivat: “Se sama Jumala, jota te väitätte palvelevanne, tulee hävittämään teidät.” Tuo profeetta sanoisi saman asian tänään, aivan varmasti!

¹¹¹ Tuollaisella näyttelemisellä ei ole mitään merkitystä. Meillä on liian paljon Hollywoodia, mutta se ei tuo Henkeä ja Jumalan voimaa alas. Se voi tuoda innostumisen, mutta se ei tuo alas Jumalan voimaa.

¹¹² He eivät ole halukkaita maksamaan hintaa. Simson rukoili oikein. Mitä hän rukoili? Sanon tämän nyt, kun lopetan. Hän sanoi: “Herra, anna minun kuolla viholliseni kanssa.” Se heissä on vikana, he eivät halua maksaa kuoleman hintaa. Te olette itse tehneet oman yhteisönne joukoksi ihmisiä, joiden kanssa te pelaatte korttia, ja te jätte kotiin katselemaan jotakin televisio-ohjelmaa ja syömään perunahiutaleita ja juomaan coca-colaa. Kirkko pysyy tyhjänä. Niin se on. He panevat teidät allekirjoittamaan kortin, niin että te tulette kuutena kuukautena vuodessa pyhäkouluun. Sellaista ihmistekoista innostusta! Te tarvitsette Pyhää Henkeä. “Oi”, te sanotte, “minulla on Se.” Mutta te ette toimi niin kuin teillä olisi Se. Kyllä, antaa saarnaajan saarnata noin tunnin, tai jotakin sellaista, ja te kutsutte lautakunnan koolle heittäaksenne hänet ulos. Se on totta. Te haluatte sekä syödä kakkunne ja myöskin pitää sen. Te ette voi tehdä sitä. Ette koskaan. Teidän täytyy luovuttaa itsenne. On hinta, joka teidän täytyy maksaa. Teidän täytyy tehdä suursiivous. Ja sanon teille, että koko kirkollinen maailma tarvitsee siivousta aina saarnastuolista talonmiehen siivouskomeroihin asti. Se on Totuus. He eivät ole halukkaita maksamaan hintaa.

¹¹³ Mutta Simson rukoili oikein, kun hän sanoi: “Herra, anna minun kuolla näiden filistealaisten kanssa.” Hän oli epäonnistunut, mutta hän sanoi: “Anna minun kuolla.” Teidän täytyy olla valmiita kuolemaan viholliselle, joka on

¹⁰⁴ Hän kuitenkin tiesi, että olisi mahdollisuus, että Jumala tulisi kuulemaan hänen rukouksensa. Jospa me vain voisimme tehdä niin tänä iltana! Jeesus sanoi täällä maan päällä ollessaan, Joh. 14:12: "Joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Raamattu sanoo Hebrealaikirjeessä 13:8, niin kuin hetki sitten lainasin: "Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Ja kutsummeko me tätä kirkkokunnallista elämää itsessämme Kristuksen Elämäksi? Ja kuitenkin me teemme niitä asioita, joita teemme? "Miksi te kutsutte Minua 'Herraksi', ettekä pidä Minun käskyjäni?" Näettekö? "Miksi te kutsutte Minua sellaiseksi?"

¹⁰⁵ Oi, vaikka seurakunnassanne ei olisi kuin viisi jäsentä, antakaa sille Totuus ja mahdollisuus. Samalla tavoin heillä nytkin on mahdollisuus. Mutta he eivät tänään näytä saavan siitä näkyä, niin kuin Simson sai. He eivät näytä ymmärtävän sitä. He ajattelevat: "No niin, me olemme hyvällä perustalla ja meillä on hyviä seurakuntia, eikä meillä ole mitään tarvetta...." Näettekö?

¹⁰⁶ Raamattu sanoo: "Rikkaalla Laodikean seurakunnalla ei olisi tarvetta mistään, vaikka se on alaston, sokea ja kurja, eikä edes tiedä sitä." Jos te nyt näkisitte kävelevän kadulla jonkun henkilön, joka olisi alaston ja sokea, ja te voisitte kertoa hänelle, missä tilassa hän on, että hän on alaston ja hänen täytyisi päästä jonnekin piiloon, niin voisi olla olemassa mahdollisuus, että te saisitte tuon henkilön pois kadulta. Mutta kun he kääntyvät pois, ilman että heillä on tarpeeksi järkeä olla tietoisia siitä, mutta seurakunnalla ei ole nyt tarpeeksi hengellistä voimaa tietää sitä. Se on alaston, köyhä, kurja, sokea ja viheliäinen. Kristus on ulkopuolella kolkuttaen, yrittäen päästä sisälle, ja te yhä sanotte, ettei teillä ole tarvetta mistään.

¹⁰⁷ Minä tiedän, että joillekin teistä se on vierasta, mutta se on Jumalan Totuus. Sana sanoo niin. He eivät saa tuota näkyä. Te ette voi puhua heille siitä. Se menee suoraan toisesta korvasta ulos. Ehkä juuri siellä ja silloin sydämessä on pieni tuomion tuntu, mutta huomenna he ovat unohtaneet sen kaiken ja menevät suoraan takaisin kortinpeluu- ja ompeluiltoihinsa, ja kuuluvat niihin kaikkiin, ja kaikki Siitä on unohdettu.

¹⁰⁸ Jumala voi tehdä jotakin jollekin. ja he vain sanovat: "No niin, niin vain sattui tapahtumaan." Katsokaahan, perkele on saanut niin myrkytettyä heidän mielensä noilla asioilla, että he eivät itsekään tiedä, missä he ovat. Oi, he kyllä voivat taputtaa käsiänsä ja huutaa "aamen" ja tanssia Hengessä, mutta sillä ei ole mitään merkitystä. Olen nähnyt pakanoiden tekevän niin. Se on totta. On suuria kokoontumisia, ja te sanotte: "Meillä on yhä herätys, veli Branham." Uh-huh, minkälainen herätys? Teillä on seurakunnallisia kokoontumisia.

¹⁰⁹ Alhaalla Kentuckyssa meillä oli tapana kutsua niitä "pitkitetyiksi kokouksiksi", ja siitä suunnilleen on kysymys, asian pitkittämisestä. Ja

aivan yhtä voitettuja kuin he muutkin, koska te olette lähteneet samalle tielle kuin hekin. Totta!

⁶⁵ Nyt, hän oli sen kansan vankina, jota hävittämään hänet oli nostettu esiin. Jumala oli nostanut hänet hävittämään tuon kansan, ja tässä tämä väkevä mies nyt seisoi tuon kansan vankina.

⁶⁶ Minä en halua loukata teitä, mutta toivon sen auttavan teitä. Ja tässä tulee helluntaiseurakunta, jonka Jumala nosti esiin ja veti heidät ulos organisaatiosta, johon he nyt ovat menneet takaisin, ja nyt te olette tuon saman asian vankeja. Ja te tiedätte, että se on totuus! Ja sitten jos joku sanoo jotakin sitä vastaan, te olette valmiit heittämään heidät ulos. Se on melkein sama kuin "sokea johtaisi sokeaa".

⁶⁷ Ja kuka tahansa tietää, että helluntaiseurakunta, viisikymmentä vuotta sitten, tuomitsi kaiken, mikä olisi voinut organisoida sen. Te olitte veljiä ja sisaria. Ja te puhuitte nykyaikaisista seurakunnista ja niiden muodeista, ja siitä, kuinka naiset toimivat, ja minkälaista muotia heillä oli ja mitä he tekivät, ja samoin tekivät miehet, ja kuinka he olivat hyljänneet Jumalan Sanan. Ja Jumala kutsui teidät ulos siitä. Ja nyt te olette kääntyneet ympäri ja menneet takaisin tuohon samaan asiaan, josta Jumala oli kutsunut teidät ulos. Juuri siitä syystä Jumala oli nostanut teidät esiin, että te olisitte sellaisia, ja nyt te olette sidottuja jonkun kirkkokunnan paaluun aivan yhtä voitettuna kuin Simsonkin oli, teidän silmänne ovat sokaistut Sanalle ja kaikelle muulle. Se on totta. Se on paha asia. Jumala nosti teidät esiin voittamaan tuon asian, ja nyt te olette liittäneet itsenne siihen.

⁶⁸ Ja Simson kääntyi ympäri, ja kun hän nai erään naisen, hän nai itsensä takaisin samaan asiaan, josta Jumala oli vetänyt hänet ulos. Ja helluntaiseurakunta on kääntynyt ympäri ja mennyt jälleen naimisiin niiden asioiden kanssa, joiden takia Jumala oli vetänyt sen ulos. Jumala ei voi käsitellä ryhmää vaan yksilöitä. Se on aina ollut Hänen menettelytapansa. Kahdella miehellä on kaksi erilaista ideaa. Kun Jumala saa itsellensä yhden miehen, siinä on kaikki, mitä Hän tarvitsee, vain yhden miehen. Sellaisen Hän haluaa saada tänään. Hän haluaa saada teidät käsiinsä ja Hän tulee ottamaan yhden sieltä ja toisen täältä. Se ei tule koskaan olemaan jokin ryhmä, joten poistakaa sellainen asia mielestänne.

⁶⁹ Kun te organisoidutte, juuri siinä te kadotatte esikoisoikeutenne. Haluan kysyä keneltä tahansa: oletteko te koskaan nähneet miehen nousevan esiin Jumalalta saadun sanoman kanssa, niin etteivät he hänen lähtönsä jälkeen olisi organisoineet sitä? Ja niin pian kuin he olivat organisoineet sen, se kuoli eikä se ole enää koskaan tullut takaisin. Ei ole mitään Kirjoitusta eikä kohtaa historiassa, joka osoittaisi, etteikö joku organisoitunut ihmisryhmä olisi organisoiduttuaan kadottanut hengellistä voimaansa. Ne eivät ole koskaan

tulleet takaisin, eikä niissä ole grammaakaan elävää Jumalaa, vaan niiden hengellinen lämpömittari pysyy jatkuvasti neljäkymmentä astetta nollan alapuolella. Niin se on. “Heillä on jumalisuuden muoto, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisista kääntykää pois.”

⁷⁰ Jumala noina päivinä nosti aina esiin jonkun, joka räjäytti sen pois perustuksiltaan, ja sitten Hän otti pienen ryhmän, seurakunnan, joka oli jäljellä, ja vei sen voittoon. Hän tulee tekemään sen jälleen. Hän ei muutu. Hän on Jumala. Jumala ei sano koskaan mitään, josta Hän myöhemmin saisi paremman idean. Muistakaa, kysymys on meidän luottamuksestamme. Jumala valmisti tien, että ihminen voisi palvoa Häntä Eedenin Puutarhassa, ja se tapahtui vuodatetun veren alla, eikä Hän ole koskaan muuttanut sitä. Hän ei voi muuttaa sitä. Jos Hän tekisi niin, silloin Hänellä olisi parempi idea kuin mitä Hänellä oli ensimmäisellä kerralla, ja sellaista Hänellä ei voi olla. Hänelle se on aina samalla tavalla. Aina kun kansa meni pois Jumalan luota, Jumala otti jonkun miehen siellä ja antoi hänelle Jumalan Sanan ja tuomitsi koko asian. Hän otti yhden miehen ja jatkoi eteenpäin hänen kanssaan. Hän ei tule koskaan ottamaan jotakin organisaatiota tekemään sitä. Hän tulee ottamaan teidät, jos te vain kuuntelette Häntä ja luovutatte itsenne Hänelle.

⁷¹ Kyllä, hän oli siellä juuri tuon saman asian vankina, jonka tuhoamista varten hän oli syntynyt maailmaan. He olivat tuoneet hänet sinne tekemään temppuja ja huvittamaan heitä. Hän oli antanut erään naisen vietellä itsensä pois Jumalan Sanasta. Jumalan Sana oli salaisuus, joka oli annettu hänelle. Se oli nasiiri-lahja, jota hänen ei olisi koskaan tullut kertoa kenellekään. Mutta hän salli erään naisen houkutella itsensä.

⁷² Ja niin on tänään tapahtunut meidän kohdalla. Me olemme ottaneet seurakuntaan niitä, jotka eivät olleet kristittyjä. Ei ole olemassa yhtään seurakuntaa, josta voisi sanoa, ettei siinä ole yhtään tekopyhää. Tuo koko asia on täynnä tekopyhiä ja kaikkea muuta. Niin se on. Ne ovat kuin majataloja. Te saatatte kuulua metodistien majataloon tai presbyteerien majataloon, mutta te ette voi kuulua...

⁷³ Te ette voi liittyä seurakuntaan. Te voitte liittyä kerhoihin, mutta Seurakuntaan te ette voi liittyä. Te synnytte Siihen. Ja tuossa Seurakunnassa, johon te synnytte, ei ole yhtään tekopyhää. Kaikki siellä on pyhää ja pyhitettyä, sillä te olette kuolleita, ja teidän elämänne on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa sinetöitynä Pyhällä Hengellä. Perkeleellä ei silloin ole mitään mahdollisuutta päästä teihin käsiksi. Hänen täytyisi kulkea sama tie, jonka te olette kulkeneet, voidakseen päästäkseen luoksenne, ja silloin hän olisi teidän veljenne. Näettekö? Niinpä te ette voi liittyä Siihen.

systeemi, josta teidät oli otettu pois, jotta te olisitte puhdistaneet itsenne, te olette tuoneet sen jälleen takaisin. Toivon, etten kuulosta pyhyiden loukkaajalta... Mutta se ei ole mitään pyhyiden häpäisemistä, se on Herran Sana. Varmasti on!

⁹⁹ No niin, nyt me näemme, että kun Simson seisoi siellä, hän omassatunnossaan muisteli tekemiään erehdyksiä ja sitä kuinka hän oli pettänyt Jumalan ja Jumalan kansan. Ja siellä hän seisoi esimerkkinä ja ajatteli sitä, millainen hän oli ollut aikaisemmin ja mitä hän oli nyt. Ja kun hän teki niin, hän huusi Jumalan puoleen.

¹⁰⁰ Oi, jospa seurakunta seisoi hetken hiljaa tänä iltana ja katsoisi taaksepäin helluntaipäivään, katsoisi taaksepäin siihen, millaisia me olimme alussa, ja käsittäisi sen tilan, johon meidän uskontunnustuksemme ja turhat touhuilumme ovat meidät saattaneet. Huutakaa Jumalaa avuksenne! Simson huusi: “Herra Jumala, kosta minun molemmat silmäni!” Jos me vain voisimme huutaa samanlaisen katumuksen huudon: “Herra Jumala, nämä asiat ovat tehneet minut sokeaksi kaikkina näinä aikoina!” Hän tiesi, että oli olemassa hinta, joka tuli maksaa. Te tiedätte sen nyt.

¹⁰¹ Meda, minun vaimoni, sanoi: “Sinä kuljet koko ajan saarnaamassa edes takaisin kautta kansakuntien, ja kun mennet takaisin, ihmiset tekevät yhä samoin. Mitä hyötyä siitä on?”

¹⁰² Minä sanoin: “Tuomiopäivänä on oleva äänitys Jumalan suurella ääninauhalla.” Te ette ole tietämättömiä näistä asioista. Jumala on soittava sitä ympäri taivasta. Hänellä täytyy olla siellä Ääni, jolla tuomita maailma, ja tuo Ääni on Evankeliumi.

¹⁰³ “Kosta, Herra, minun vihollisilleni. Kosta minun silmäni, he ovat puhkaisseet ne, ja tässä minä seison, Herra.” Simson myös tiesi, että oli olemassa mahdollisuus, että Jumala ehkä vielä kerran kuulisi häntä. Jopa siinä tilassa, jossa hän oli, oli vielä mahdollisuus. Oi seurakunta, on vielä olemassa mahdollisuus huolimatta kaikesta siitä, mitä tehdään. Niin kuin me niin useasti kuulemme sanottavan: “Niin moni teki ratkaisun.” Ratkaisu merkitsee “kiveä, tunnustusta”. Niin kuin olen aikaisemminkin sanonut, mitä hyötyä on kivistä, jos teillä ei ole muuraria, joka terävän Sanan kanssa leikkaa tuon kiven omalle paikallensa rakennuksessa? Mitä hyötyä on tehdä ratkaisuja, jos te yhä annatte naisten ja miesten pysyä sellaisina kuin he olivat, niin että he vain liittyvät seurakuntaan? Se on kasa kiviä, joita ei ole muotoiltu sopiviksi mihinkään. Mutta me tarvitsemme muurarin, miehen, jolla on Jumalan Sana, joka on vahvistettu voimalla todistukseksi siitä, että Jumala on lähettänyt hänet, niin että hän ravistelisi Seurakuntaa ja leikkaisi Siitä pois maailman asiat ja muotoilisi heistä kiviä, Jumalan poikia ja tyttäriä, jotka sopivat Hänen rakennukseensa. Tietenkin se on niin.

synnin kasautuma, sen merkki osoittaa sen. Kuka tahansa tietää, että maalaaminen on pakanallinen tapa. Minä olen lähetyssaarnaaja. Pakanat maalaavat itseään! Intiaanit täällä Arizonassa maalasivat kasvojaan ennen kuin he tunsivat Jumalaa. Kun he tulivat tuntemaan Jumalan, heille ei tarvinnut siitä mitään, he ottivat sen pois. Se osoittaa, että he sotivat Jumalaa vastaan. Kun he ottavat sen pois, se osoittaa, että heillä on rauha Jumalan kanssa.

⁹⁴ Me kutsumme itseämme kristityksi kansaksi, me kutsumme kansalaisiamme kristityiksi. Minä olin eräänä päivänä Afrikassa, kun Herra oli parantanut erään hyvin pahasti epämuodostuneen miehen ja pienen kiersilmäisen pojan ja tehnyt muita asioita siellä noin viidentoista minuutin ajan. Ja minä kysyin siellä Durbanissa läsnä olevilta, noin sadalta viideltäkymmeneltä tuhannelta ihmiseltä, joille olin puhumassa: “Kuinka moni haluaa vastaanottaa Herran Jeesuksen.” Ja noin kolmekymmentätuhatta nosti kätensä.

⁹⁵ He, nuo viisitoista tulkkiä, jotka minulla oli siellä, sanoivat: “He tarkoittivat fyysistä parantumista.”

⁹⁶ Minä sanoin: “Minä tarkoitin pelastusta!” Ja minä sanoin sen uudestaan tulkkien kautta. Minä sanoin: “Kaikki, jotka ymmärtävät, mitä tarkoitan...” He kuljettivat mukanaan pieniä verellä pirstoteltuja epäjumalankuvia, pukinsilmiä ja leijonankäpäliä, kaikenlaisia taikakaluja. Ja minä sanoin: “Te, jotka usotte ja haluatte päästä eroon taikaukostanne palvelleksenne Jumalaa, joka kykeni parantamaan tämän miehen tässä teidän nähtenne ja jopa antoi hänelle hänen järkensä takaisin, jos te haluatte Hänet Pelastajaksenne, niin osoittakaa vilpittömyyttenne särkemällä epäjumalankuvanne maahan.” Ja oli kuin olisi noussut pieni pölymyrsky.

⁹⁷ Ja siellä seisoivat nuo naiset ilkialastomina, lukuun ottamatta riepua, joka riippui heidän edessään vyötäisillä. Minä sanoin: “Nostakaa kätenne ylös ja rukoilkaa syntisen rukous ja sanokaa: ‘Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.’” Ja minä sanoin: “Siltä samalta perustalta, jolla te seisotte, kohottakaa nyt kätenne ja vastaanottakaa Kristuksen Hengen kaste. Jotkut saarnaajista täällä tulevat kastamaan teidät kristillisellä vesikasteella.” Ja kun he olivat kohottaneet kätensä, nuo naiset, jotka eivät erottaneet vasenta kättään oikeasta ja olivat tulleet sinne täysin alastomina, mutta kun he lähtivät pois, he jopa yrittävät käsivarsillaan peittää alastomuuttaan ja päästä pois väkijoukosta. Yksi minuutti Jeesuksen Kristuksen kansaa sai heidät tietämään, että he olivat alasti.

⁹⁸ Ja tänään, vuosi vuoden jälkeen, me riisumme enemmän ja enemmän pois. Ja, oi, minä en koskaan... Ja sitten kutsua sitä Jumalaksi? Mikä on aiheuttanut sen? Teidän organisaationne, joka sallii teidän tehdä niin. Kyllä, tuo sama

⁷⁴ Mutta te voitte liittyä seurakuntaan ratkaisun tehtyänne, sillä he haluavat vain jäseniä. Kuten eilen illalla sanoi, niin kaikki, mitä meillä tänään on, on suuria ponnistuksia: “Enemmän jäseniä! Enemmän jäseniä!” Pidetään jäsenluetteloa: “Me tulemme voittamaan heidät!” He antavat heille lahjoja, jotta he toisivat jonkun pyhäkouluun käännettäväksi. Ja mitä te teette, kun te tulette sinne? Mitä hän kuuli? Jotakin pientä maalattua Iisebeliä, joka puhui edellisen illan treffeistään, tai sitten siellä on jotakin kirjallisuutta seinillä. Te tiedätte, että niin se on. Ja helluntailaiset ovat luisumassa suoraan siihen! Te annatte jonkun muun valmistaa teille kirjallisuutta, josta te opettatte.

⁷⁵ Korkein asia seurakunnassa on sen vanhin, ei piispa tai jotakin muuta sellaista. Jumala toimii tuon seurakunnan vanhimman kanssa, ja tämä tuo seurakunnalle sanomansa ja sen, mistä heillä on tarve.

⁷⁶ Kyllä, hän salli erään naisen houkutella itsensä pois Jumalan Sanasta, ja niin he ovat tehneet tänäänkin! Kuinka he ovat tehneet sen? “Hyvä on, katsohan nyt, minä sanon sinulle, että veli se-ja-se... Sinähän tiedät nuo ihmiset siellä. He tekevät sellaista.” Se ei ole teidän esimerkinne!

⁷⁷ Kristus on teidän esimerkinne! Hän sanoi: “Minä olen antanut teille esimerkin.” Antakaa Hänen olla esimerkinänne.

⁷⁸ Sama koskee seurakuntia. Juuri niin he ovat tehneet. He antavat Iisebelin, tuon Ilmestyskirja 17. luvun porttojen äidin, vetää heidät takaisin samaan vanhaan asiaan, ja nyt heidät on sokaistu hengellisille asioille, joita juuri tapahtuu. Oi, te ette usko sitä, mutta te olette! Älkää yrittäkö sanoa minulle jotakin muuta. Ymmärrätekö? Minä olen kulkenut ristiin ja rastiin tässä kansakunnassa viimeisten viidentoista vuoden aikana. He ovat sokaistuja! Jokin hengellinen asia, he näkevät juuri sen asian tapahtuvan, jonka Jumala sanoi tekevänsä viimeisinä päivinä, ja he sanovat: “No niin, uskon, että se saattaisi olla oikein, mutta tuo palvelustehtävä sen takana, se ei ole Jumalasta.” Kuinka voisi Jumala antaa makean ja suolaisen veden virrata samasta lähteestä? Sellainen ei voi tapahtua.

⁷⁹ Kyllä, he ovat sokaistuja hengellisille asioille ja Jumalan Sanalle, ja he ovat menneet takaisin samaan kuiluun, josta heidät oli vedetty ylös. Helluntailaiset syntyivät organisaation ulkopuolella, ja miehet ovat vieneet heidät takaisin organisaatioon. Helluntai on kokemus, jota organisaatio ei voi hyväksyä, koska se on henkilökohtainen kokemus jokaisen yksilön kohdalla. Se on totta. Katsokaa nyt, kuinka he seisovat voitettuna, koko joukko. He eivät voi päästää seurakuntiinsa saarnaajia, ellei heillä ole seminaarikokemusta.

⁸⁰ Kuulin eräänä päivänä eräästä meidän suuresta helluntailiikkeestämme, kuinka heidän täytyi viedä lähetyssaarnaajat psykiatrin tutkittavaksi voidakseen nähdä, mikä hänen älykkyysosamääränä oli, oliko se hänellä tarpeeksi korkea,

että hän voisi olla lähetyssaarnaaja. Se oli yksi suurista organisaatioistamme. He halusivat nähdä, oliko heidän älykkyysosamääränsä tarpeeksi korkea. Jumalalla ei koskaan ollut mitään sellaista. Hän sanoi: “Odottakaa siellä, kunnes teidät on puettu voimalla korkeudesta.” Silloin teillä on tarpeellinen älykkyysosamäärä, jotta te voitte tehdä sen. He eivät tutki heitä sen perusteella, miten Jeesus käski heidät tutkia. He testaavat heidät omalla järkiperaisella käsityksellään siitä, mikä lähetyssaarnaajan älykkyysosamäärän tulisi olla. Jumala ei koskaan sanonut: “Antakaa heille tarpeeksi järjen voimaa”, vaan Hän sanoi: “Te tulette saamaan voiman korkeudesta!” Mutta me menemme pois Siitä.

⁸¹ Muistakaa, roomalaiskatolinen kirkko oli ensimmäinen helluntaikirkko. Se on oikein, vuonna 33 jKr. Mutta koska nuo “rickyt” tulivat siihen kuin rikkaruohot, nuo kuuluisuudet, niin ensimmäinen asia, mitä tapahtui Nikean Kirkolliskokouksessa, oli se, että he adoptoivat tämän suunnitelman ja organisoituivat. Tuo asia kuoli. Todellinen profeetta oli elänyt aikansa. Se kulki lähes tuhannen vuoden pimeään ajanjakson lävitse. Sen Jumala oli näyttänyt, tuomion alussa koko tuolle systeemille. Se on totta.

⁸² Sananpalvelijat käyvät jonkun seminaarin lävitse, ja heillä täytyy olla jäsenkortti ja filosofian tohtorin tutkinto tai lakitieteen tohtorin tutkinto ennen kuin he voivat edes toimia pastorina seurakunnassa. Hölynpölyä!

⁸³ Jumalan profeetta astui esiin jostakin erämaasta, eikä kukaan tiennyt, mistä hän tuli tai minne hän meni, mutta hänellä oli NÄIN SANOO HERRA! Jumala vahvisti sen. Hän ei kuulunut mihinkään heidän organisaatioonsa. Sellainen on Jumalan systeemi. Kyllä.

⁸⁴ Seminaarisaarnaajat, mitä he saavat aikaan? Maailmallisesti pukeutuneita naisia, jotka käyttävät shortseja ja leikkaavat hiuksensa, eikä miehillä ole tarpeeksi henkeä itsessään tuomitsemaan sitä.

⁸⁵ Ja kuka tahansa mies, joka antaa vaimonsa tehdä niin, tarvitsee hyvän Evankeliumin selkäsaunan. Se on oikein. Tuollainen nainen todistaa olevansa kunniaton, ja te sallitte sen. Kuka tahansa mies, joka vie vaimonsa kadulle tuollaisissa pienissä housuissa, jotka ovat niin tiukkoja, että nahka on ulkopuolella, kun he sillä tavoin kävelevät kadulla, on ehdottomasti inhimillisyyden häpäisemistä. Minulle se on osoitus siitä, että jotakin puuttuu sisäpuolelta. Se osoittaa tyhjyyttä.

⁸⁶ Jos te haluatte näyttää kauniilta, niin ottakaa hieman Apostolien tekojen 2:58 ja vähän Jaakobin 5:14 ja sekoittakaa se kaikki yhteen Johanneksen 3:16 kanssa, ja siinä on teille tarpeeksi kosmetiikkaa.

⁸⁷ Max Factor, huomaa, kuinka satoja miljardeja dollareita tuhataan joka vuosi huulipunaan ja muihin senkaltaisiin asioihin, ja lähetyssaarnaajat kentällä näkevät nälkää. Ja sitten te vain sanotte: “Me olemme seurakunta.” Se saa minut häpeämään! Me menemme kaikkiin näihin lumoaviin, suuriin asioihin. Se, mitä te teette, osoittaa, että te olette ottaneet yllyksen tuon Iisebelin hengen ja olette sisältä tyhjiä!

⁸⁸ Kuuntelin erästä saarnaajaa yhtenä päivänä. Hän on hieno mies, ja minä pidän hänestä miehenä. Hän kuuluu erääseen organisaatioon ja asuu meitä vastapäätä joen toisella puolella ja hänellä oli radio-ohjelma. Hän oli juuri palannut matkalta ja puhui näistä naisista, jotka käyttävät kaikkea tätä sinistä ainetta kasvoillaan.

⁸⁹ No niin, minä pelkäsin kuollakseni, kun näin heidän kaltaisen ensimmäisen kerran. Olin Los Angelesissa ja odotin veli Arganbrightia. Näin erään naisen tulevan sisään ja ajattelin: “Tyttö parka!” Olen lähetyssaarnaaja ja olen nähnyt spitaalia ja kaikenlaisia vitsauksia, mutta en ollut koskaan nähnyt mitään sen kaltaista. Aioin mennä kysymään häneltä voisinko rukoilla hänen puolestaan. Ja sitten näin erään toisen tulevan, ja hänellä oli sitä samalla tavoin. En syytä teitä siitä, että yritätte näyttää parhaimmaltanne, mutta olkaa inhimillisiä tehdessänne niin. Ymmärrätekö?

⁹⁰ Tämä saarnaaja sanoi, että he tekivät maailmasta kauniimman, kun he valmistivat tuon aineen. Minun mielestäni se teki heistä joukon pakanoita. Ja kuka tahansa nainen, joka tekee niin, osoittaa sen, että häneltä puuttuu jotakin, tyhjiön, joka tulisi täyttää Kristuksella. Ja kuka tahansa mies, joka antaa vaimonsa tehdä sellaista, osoittaa, että myös hän on tyhjä. Ja kuka tahansa saarnaaja, joka sallii sen seurakunnassaan, se osoittaa, että myös hän on tyhjä. Ja mikä tahansa organisaatio, joka sallii sen, osoittaa, että se on kuollut. Se on totta! Takaisin Raamattuun!

⁹¹ Siellä seisoj Simson, tuo suuri mies, tuon kaltaisen asian uhrina ja on esimerkkinä meille. Ja Simson ajatteli erehdyksiään ja niitä asioita, joita hän oli tehnyt ja kuinka hän oli pettänyt Jumalan. Ihmettelenpä valkeneeko koskaan ihmisille, kun kuullaan sen kaltainen Sanoma sitä vastaan? Vaimoni sanoi minulle eräänä päivänä, sen jälkeen kun minä...

⁹² Joku hyökkäsi minun päälleni ja kirjoitti kirjeen, jossa hän sanoi: “Billy, miksi sinä et jätä noita naisia rauhaan ja lopeta puhuminen hiusten leikkaamisesta ja siitä, miten he...” Hän sanoi: “Ihmiset uskovat, että sinä olet näkijä. Sinun tulisi opettaa noille naisille, kuinka saada hengellisiä lahjoja, ja antaisit tuollaisten asioiden olla.”

⁹³ Sanoin: “Kuinka voin opettaa heille algebraa, jos he eivät halua opetella aakkosiaan?” Näettekö? Tietenkään ei! Kuinka te voisitte tehdä niin? Sellainen